

Il Deo

SINERGIJA PROTOZNAJJA

Ezoterično znanje

Tajna doktrina – Ezoterične paralele

*

Holistička paradigma

Ezoterično znanje

Madam Blavacka

Tajna doktrina

Tajna doktrina

Istina je jedna. Koren velikih svetskih religija, kao i duhovnih staza je zajednički. Hinduizam, budizam, zoroastijanska i egipatska religija, zatim judaizam, hrišćanstvo, islam... samo su meandri ovog osnovnog Toka.

Tajna doktrina u osnovi je svih ovih religija; otkrivajući njihovo bazično jedinstvo ona drevnu istinu čuva od degradacije. Ova prastara Mudrost bila je univerzalno rasprostranjena religija drevnog, praistorijskog sveta.^[24]

Nijedan od osnivača religija nije izmislio novu religiju ili otkrio novu istinu; oni su samo prenosioci velikih istina iz riznice drevne Mudrosti. Svi oni samo su preneli i tumačili tu Mudrost u vremenu u kome su živeli.

Tajna doktrina nastala je uvidom u drevne spise i pod vođstvom Mahatmi. Glavni izvor je: *Knjiga Dan*, na drevnom jeziku senzaru. Spis sadrži opis ciklične kosmičke Evolucije, kao i razvoja ljudskih Korenskih Rasa.

Tajna doktrina utvrđuje tri osnovne postavke:

- 1) Sveprisutni, večni, bezgranični, *Neizmenljivi Princip*, koji nadilazi moć ljudskih predstava; van opsega i domašaja misli - „nezamisliv i neizreciv“.
- 2) *Apsolutna Stvarnost*, koja prethodi svim oblicima uslovljenog postojanja - beskonačni večni Uzrok, beskoreni koren svega što je bilo, jeste ili će biti; lišen svih atributa, bez bilo kakvog odnosa ka ispoljenom, konačnom biću.
- 3) *Bivstvo* ima dva aspekta: a) apsolutni Prostor, koji je gola subjektivnost, i b) apsolutno apstraktno Kretanje, koje predstavlja neuslovljenu Svest.

Prvi aksiom Tajne doktrine jeste to metafizičko *Jedno Apsolut-Bivstvo*, koje konačna inteligencija i religije prikazuju kao teološko Trojstvo.

Apsolut (Parabram) jeste polje Apsolutne Svesti - one Suštine koja je van svih odnosa sa uslovljenim postojanjem. Mada ovo implicira dualnost, kroz kontrast Duha prema Materiji, Duh i Materija nisu nezavisne stvarnosti, već dva lica ili aspekta Apsoluta, koji tvore osnovu uslovljenog Bića.

„Veliki Dah“ (vodeća inteligencija) izvor je svih individualnih svesti, dok prekosmička supstanca (*Mulaprakriti*) postoji u osnovi svih objektivnih nivoa Prirode. Ova dualnost bitna je za nastanak ispoljenog Univerzuma.

Kosmička Zamisao se ne bi ispoljila kao individualna svest bez Kosmičke Supstance, materijalnog nosioca samosvesti. Ispoljeni Univerzum je stoga prožet dualnošću. Kao što suprotni polovi subjekat - objekat, duh - materija, čine samo aspekte Jednog Jedinstva, tako i u ispoljenom univerzumu postoji entitet *Fohat*, 'nešto' što povezuje duh sa materijom, subjekat sa objektom.

Iz integralnog spisa *Knjige Dan*, prva dva toma „Tajne doktrine“ obrađuju dva domena: Kosmogenezu (7 Stanci) i Antropogenezu (u 12 Stanci). Stance (odeljci) daju formulu koja se može primeniti na sve nivoe evolucije.

Sedam Stanci Kosmogeneze odražavaju sedam delova apstraktne formule. One opisuju sedam velikih stupnjeva procesa evolucije. O ovim stupnjevima *Purane* govore kao o „Sedam Stvaranja“, a *Biblija* kao o „Danima stvaranja“.

Stance najpre opisuju stanje latencije JEDNOG. Pošto je to stanje Apsoluta po sebi, ono se može predstaviti jedino simbolično - pomoću negacija. Na intuiciji čitaoca je da pojmi značenje upotrebljenih alegoričnih rečenica.

Sledi opis buđenja Univerzuma, nakon „Mirovanja“, kroz diferencijaciju „Zametka“ u sedmostruku hijerarhiju Božanskih Moći, koje čine aktivna ispoljavanja Vrhunske Energije i tvorci celokupnog ispoljenog Univerzuma.

Nakon difuzne Kosmičke Materije, nastaju divlji 'vrtlozi', prvi stadijum formiranja magline koja se kondenzuje i preobražava u Solarni Univerzum.

Poslednje dve Stance opisuju stanje formiranja „Sveta“ pri ulasku u svoj četvrti veliki ciklus (Krug), što odgovara periodu u kome sada živimo. Evolutivni proces na Zemlji odvija se od nastanka života do pojave čoveka.

Dvanaest Stanci Antropogeneze opisuju hijerarhiju Tvoraca u formiranju Čoveka na Zemlji i stupnjeve (Krugove) u evoluciji ljudskih Korenskih Rasa.

Kosmogeneza

Stanca 1 – *Noć Univerzuma*

Večni Roditelj, umotan u svoje nevidljive odežde, zaspao je još jednom na Sedam Večnosti... Vremena ne beše jer ležaše usnulo u beskrajnim nedrima Trajanja.

Večni Roditelj je Stvarnost, skriveno Božanstvo - Apsolut (*Parabram*).

Njegova osnovna stanja su: *Pralaya* - apsolutna subjektivnost i *Manvantara* - apsolutna objektivnost, tj. stanje manifestovanja objektivnog Univerzuma.

Pralaju čine Božanska Misao i Prvobitna Supstanca (nevidljive odežde), noumen ukupne Materije. Sedam Večnosti je nesagledivi period Manvantare.

Nepojamno stanje Pralaje opisuje se negativnim određenjima. Iluzija, *Maya*, odlika je postojanja konačnih stvari, zbog ograničenosti uma i naših čula.

Vreme ne postoji ako nema svesti koja stvara tu iluziju, već "leži usnulo". Osobe i stvari čine zbir svih promenljivih stanja, kao deo večnog Trajanja; sadašnjost je trenutni presek stvari u prolazu kroz vreme, prostor, materiju.

Tokom Pralaje, kad su sva postojanja razgrađena, Univerzalni Um ostaje kao apstraktna Božanska Misao. Baš kao što u stanju dubokog sna um prestaje da funkcioniše, u stanju Pralaje Univerzum postoji samo u Božanskoj Misli.

Latencija Univerzalnog Uma tokom Pralaje implicira odsustvo primarnih nosilaca njegovog manifestovanja. Apsolutno Biće, Postojanje i Svest su u latenciji; nema karmičkih zakona uzroka i posledica, ni Sedam uzvišenih Gospoda niti Sedam Tvorčkih Duhova koji nadgledaju evoluciju Univerzuma.

Apsolut u stanju Pralaje jeste - *Tama*, koja ispunjava beskrajno SVE: večna matrica nastajanja-nestajanja, korenski muški i ženski princip, čiji je potomak Kosmos, tvorevina Duha i Materije koja se ciklično manifestuje.

„Ono što jeste, a ipak nije“ jeste *Veliki Dah*, čiji izdisaj i udisaj znače rađanje i rastvaranje Univerzuma. Skriveno Božanstvo izdiše Misao, koja postaje Kosmos. Kad biva opet udahnut, Univerzum počiva u nedrima Majke.

Stanca II – *Ideja diferencijacije*

Osim velike Pralaje od Sedam Večnosti, postoje i druge vrste razgradnje, na nižim planovima. *Paranishpana* znači završno stanje subjektivnosti na nekom planu. Sve što se manifestuje na kraju se vraća u stanje Paranišpane.

Istočnjačka ideja jeste da stvari mogu prestati da postoje, a da ipak: *budu*. Stanje Ne-Bića zapravo je *stvarnije* od onog koje nazivamo postojanjem. Ovo nagoveštava stanje kad Univerzum pređe u mirovanje i prestaje da postoji.

Jedan Večni Element jeste Prostor, koji je bezdimenzionalan. Naporedo sa njim postoje - beskrajno Trajanje, Prvobitna Materija i večno Kretanje.

Apsolutno Kretanje je „Dah“ Jednog elementa, koji ne prestaje čak ni tokom pralaičkih večnosti. Izraz „Dah Jednog Postojanja“ koristi se za duhovni aspekt kosmogonije; na materijalnom planu njegov ekvivalent je Kretanje.

„Večni dah“ ukazuje da Beskonačnost ne može da se odnosi na ograničeno i uslovljeno. Sledstveno, za ograničena čula, Apsolutna Svest i Apsolutno Kretanje moraju se predstavljati i opisati kao nesvesnost i nepokretnost.

Pred osvit nove Manvantare već postoji Ideja stvaranja Univerzuma.

Zrak „Večne Tame“ (kao blještava svetlost) isijaće u Zametak, koji je tačka u Jajetu Sveta, a postoji u centru svakog atoma. Svi atomi formiraće ovaj „Zametak“ koji je - noumen, tj. apstraktna, večna i neuništiva materija.

Majka-Lotos (*Matripadma*) je kreativna moć u Prirodi. Lotos je proizvod toplote (vatre) i vode. Vatra je aktivni, muški simbol Duha Božanstva, dok je Voda (Majka) pasivni, ženski simbol, iz koga emanira sve u Univerzumu.

Kad se srce Prvobitne supstance otvori, prijemčivo za pečat Božanske Misli, ono tada iz stanja latencije prelazi u objektivnost i Jedinstvo i postaje - *Tri* (Otac-Majka-Sin), a zatim *Četiri* (Život), što donosi „pad u krilo Maje“.

Na izmaku stanja Pralaje, Univerzum je i dalje uspavan u Božanskoj Misli. Sedam Sinova (Tvorcii) i *Svabhavat* (koren svih stvari) uronjeni su u Tamu.

Stanca III – *Buđenje Kosmosa*

„Posljednja vibracija Sedme Večnosti“ je naznaka Manvantare, predodređena večnim Zakonom koji uređuje „Dane i Noći Brame“. Trajanje ima dva aspekta: bezuslovno, večno Vreme i uslovno vreme, koje se periodično pojavljuje.

Mahat je Univerzalna inteligencija ograničena manvantarom: prvorođeni od *Mulaprakriti*, nediferencirane supstance (periodični aspekt je Prakriti).

„Širenje Majke“ ne vrši se iz nekog centra; to je *promena stanja* - razvoj bezgranične subjektivnosti u bezgraničnu objektivnost. Sve što postoji u objektivnom Univerzumu ima svoj idealni prototip u Božanskoj Misli, što je omogućilo „spuštanje“ po nivoima - od noumena do najnižeg fenomena.

Manu je tvorac svega što nastaje tokom njegovog ciklusa. *Fohat* izvršava njegove naloge i omogućuje da se idealni prototip širi od iznutra ka spolja.

Slika daha Tame nad usnulim vodama života ovde simbolizuje prvobitnu Materiju sa skrivenim Duhom u sebi. Pitagorejska Monada takođe boravi u tami, nalik na „zametak“, a slična simbolička slika postoji i u Postanju.

„Vode života“ (Haos, ženski princip) su „vakuum“, u kome leže latentni Duh i Materija. U svim kosmogonijama Voda je osnova materijalnog postojanja.

Tama zrači svetlost, a svetlost ispušta usamljeni Zrak u Vode, u ponore Majke. Taj Zrak prodire kroz Devičansko jaje ... i nagoni ga da uzdrhti i ispusti ne-večni (periodični) zametak, koji se zgušnjava u Jaje Sveta.

„Zrak“ je Božanska Misao koja prožima Haos. Prvo ispoljavanje jeste sfera, simbol večnosti. Jaje je slika Kosmosa koji izranja iz beskrajnog Prostora.

Večno „Devičansko jaje“ ima moć da bude oplodeno Zrakom i da se razvije u periodični zametak. „Jaje Sveta“ nastaje iz ovog zametka i izražava misteriju prividnog samostvaranja i evolucije sopstvenom stvaralačkom moći.

Muški Tvorac izniče iz devičanskog korena oplodeno Zrakom. Kosmos je oplodeno jaje, a pošto je bezgraničan, on se mora prikazati kao sferičan.

Diferenciranje Univerzuma simbolizuju geometrijske figure i Brojevi. Broj je Entitet, a istovremeno i Dah, koji emanira iz Boga. Kretanje i Broj začetni su od Reči tj. Vrhunskog Razuma. Bog je Broj obdaren kretanjem. Dah je Jedinstvo, ono začinje Brojeve koji preko Božanstva uređuju fizički kosmos.

„Sjajna suština“ zgrušava se i širi kroz dubine Prostora; mlečno beli ugrušci su primordijalna materija (za Mlečni put). Ona biva razbacana po prostoru, javljajući se u jatima i množtvima, koji su koren budućih svetova.

Diferenciranje Kosmosa počinje, ali jedinstvo Apsoluta nije narušeno.

Koren ostaje, svetlost ostaje, ugrušci ostaju, a još uvek je OEAIHOU Jedno.

OEAIHOU je Otac-Majka Bogova: sedmostruki koren iz kojeg sve proizlazi. „Koren“ je čisto znanje i večna stvarnost (Parabraman i Mulaprakriti) kao aspekti Jednog. *Oeaihou* je i ispoljeni Jedan Život, Večno živo Jedinstvo.

Koren života beše u svakoj kapi Okeana Besmrtnosti, Okean beše

Sjajna Svetlost ... Vatra, Toplota, Kretanje. Tama iščeznu, ne bi je više.

Tama se povlači u svoju suštinu. U sopstvenoj korenskoj prirodi, ona je - apsolutna Svetlost. Vatra i Voda (Otac i Majka) predstavljaju božanski Zrak i Haos, iz čijeg sjedinjenja nastaje prvorodena Svetlost (novi Život).

Sjajni Prostor, sin Tamnog Prostora, izranja iz dubina velikih Tamnih Voda.

On je zaslepljujući Božanski Zmaj Mudrosti. Jedan je Četiri, koje uzima u sebe Tri, proizvodi Sedam i postaje mnoštvo. On označava mesta za sjajne zvezde i pretvara ono što je gore u More vatre bez obale, a ono dole u Velike vode.

Zaslepljujući Zmaj Mudrosti (Reč Božanske Misli, Logos) je ispoljavanje Univerzalne Mudrosti, a ujedno i suština ispoljene Mudrosti - Božanska Misao, koja se u svojoj drugoj tvorevini razvija u Samosvest (Ljudski Manas).

„More vatre“ je prvo zračenje Mulaprakriti - nediferencirana kosmička supstanca, koja postaje Astralna Materija. Kao „Vatrena Zmija“ ona vijuga kroz Haos, da izlegne kosmičku materiju i navede je da uzme sferični oblik.

Diferenciranje Univerzuma simbolizuju geometrijske figure i Brojevi. Broj je Entitet, a istovremeno i Dah, koji emanira iz Boga. Kretanje i Broj začetni su od Reči tj. Vrhunskog Razuma. Bog je Broj obdaren kretanjem. Dah je Jedinstvo, ono začinje Brojeve koji preko Božanstva uređuju fizički kosmos.

„Sjajna suština“ zgrušava se i širi kroz dubine Prostora; mlečno beli ugrušci su primordijalna materija (za Mlečni put). Ona biva razbacana po prostoru, javljajući se u jatima i mnoštvima, koji su koren budućih svetova.

Diferenciranje Kosmosa počinje, ali jedinstvo Apsoluta nije narušeno.

Koren ostaje, svetlost ostaje, ugrušci ostaju, a još uvek je ΟΕΑΙΗΟΥ Jedno.

ΟΕΑΙΗΟΥ je Otac-Majka Bogova: sedmostruki koren iz kojeg sve proizlazi. „Koren“ je čisto znanje i večna stvarnost (Parabraman i Mulaprakriti) kao aspekti Jednog. *Oeaihou* je i ispoljeni Jedan Život, Večno živo Jedinstvo.

Koren života beše u svakoj kapi Okeana Besmrtnosti, Okean beše Sjajna Svetlost ... Vatra, Toplota, Kretanje. Tama iščeznu, ne bi je više.

Tama se povlači u svoju suštinu. U sopstvenoj korenskoj prirodi, ona je - apsolutna Svetlost. Vatra i Voda (Otac i Majka) predstavljaju božanski Zrak i Haos, iz čijeg sjedinjenja nastaje prvorodena Svetlost (novi Život).

Sjajni Prostor, sin Tamnog Prostora, izranja iz dubina velikih Tamnih Voda. On je zaslepljujući Božanski Zmaj Mudrosti. Jedan je Četiri, koje uzima u sebe Tri, proizvodi Sedam i postaje mnoštvo. On označava mesta za sjajne zvezde i pretvara ono što je gore u More vatre bez obale, a ono dole u Velike vode.

Zaslepljujući Zmaj Mudrosti (Reč Božanske Misli, Logos) je ispoljavanje Univerzalne Mudrosti, a ujedno i suština ispoljene Mudrosti - Božanska Misao, koja se u svojoj drugoj tvorevini razvija u Samosvest (Ljudski Manas).

„More vatre“ je prvo zračenje Mulaprakriti - nediferencirana kosmička supstanca, koja postaje Astralna Materija. Kao „Vatrena Zmija“ ona vijuga kroz Haos, da izlegne kosmičku materiju i navede je da uzme sferični oblik.

Stanca IV – *Sedmostruke Hijerarhije*

Zametak Univerzuma diferencira se u sedmostruku hijerarhiju Božanskih moći („Stvaranje Bogova“), kroz ispoljavanje Jedne Vrhunske Energije. Ova inteligentna bića su tvorci celokupnog ispoljenog Univerzuma.

Slušajte, vi sinovi Zemlje, vaše instruktore - Sinove Vatre. Naučite da nema ni prvog ni poslednjeg, jer sve je jedan Broj, proistekao iz Ne-Broja.

„Sinovi vatre“ (Plamenovi) dovode se u vezu sa univerzalnom misterijom nastajanja božanstava. To su prva Bića, koja evoluiraju iz prvobitne Vatre. Prikaz moćnih anđela okruženih vatrom pojavljuje se u svim teogonijama.

Vatra je Etar u svom najčistijem obliku. Razlikuju se dve „Vatre“: prva je bezoblična, nevidljiva, skrivena u Središnjem Duhovnom Suncu (trostruka), druga je Vatra ispoljenog Kosmosa (sedmostruka). Vatra Znanja spaljuje sva delanja na nivou iluzije; stoga se oni koji su oslobođeni nazivaju „Vatre“.

„Jedan broj, proizišao iz Ne-Broja“ znači Apsolut (Ne-Broj), ima primenu u Prostoru i Vremenu. Svaki priraštaj vremena deo je većeg priraštaja, sve do maksimalnog trajanja. Svaka ispoljena stvar deo je celine, a ukupni sklop je Jedan Broj: ispoljeni Univerzum (za razliku od Apsoluta, koji je Ne-Broj).

Dok Prvobitni nastaju iz Oca-Majke, narednih sedam Graditelja proizlaze samo iz Majke. Misterija nastanka Univerzuma izgrađena je na Svetoj nauci brojeva, a Hijerarhija Bića izražena je brojevima i geometrijskim figurama.

Iz Svetlosti iznikoše probuđene energije - suštine, plamenovi, elementi, graditelji, brojevi, Arupa i Rupa (telesni). Iz Božanskog Čoveka emanirali su oblici, iskre, svete životinje i glasnici svetih otaca unutar Svete Četvorke.

„Jaje Sveta“ predstavlja oživljavajući princip bogova i čoveka. Sa svakom Manvantarom pojavljuje se Zrak (*Narayan*) koji prodire u Jaje Sveta, odakle izranja kao *Prajapati* ili muški Brama* - roditelj budućeg Univerzuma.

Po Kabali, svet je stvoren pomoću tri Serafima: *Sefer*, *Sefar* i *Sipur* (Broj, Brojevi i Izbrojano). Svoje mesto i značenje u poreklu života imaju i "Svete životinje", koje sa astronomskim ključem postaju znaci Zodijaka.

U hijerarhiji božanskih moći, prototipovi Zvezdanog Sveta u raznim kosmogonijama imaju različita imena, kao što su: Deve, Pitriji, Rišiji, Prestoli i Vlasti, Vrline i Vladari, Heruvimi, Serafimi i Demoni.

Hijerarhiji Đan Kohana (Deva) odgovaraju stvarni tipovi na koje se može podeliti čovečanstvo, koje je zapravo nesavršena, materijalizovana misao.

Na početku ispoljavanja, misterija Zvuka i Govora (reči) određuje sudbinu: svaka misao i reč definiše Biće i utiskuje se na astralni fluid. Po svom implicitnom uticaju na Slova i Brojeve, reči postaju lekovite ili otrovne.

Iskre „Vojske Glasa“ (Božanske Majke) podležu sedmostrukoj hijerarhiji. Teogonija počinje - Jednim, ispoljenim, a zapravo večnim u svojoj suštini.

Na čulnom planu, um je taj koji povezuje i osvešćuje pet osnovnih čula. To je životni dah onog *Jednog* (Višeg Sopstva) i čini sintezu Sedam čula, koja noumenalno čine niža božanstva, odnosno sedmostrukost - „Vojsku Glasa“.

Kosmička materija formira elemente, koji se grupišu unutar Etra (Majke Kosmosa). „Iskre“ sedmostrukosti (Tačke, Linije, Kocke i na kraju Sfere) nastaju iz zakona Prirode koji se ispoljava kao univerzalno geometrizovanje.

Adi-sanat je prvi od prvobitnih, Brama-tvorac. *Svabhāvāt* je Mistička suština, tvorački koren fizičke Prirode. Na planu Jedinstva, to je Broj.

To je *Anima Mundi* (svetska duša) iz koje nastaju razni svetovi: Kreativni, Formativni, Materijalni i Treperenja, potčinjenih Bogovima (Rišijima).

Simbol ○ je Bezgranični Krug (Nula) koji postaje Broj kada mu prethodi neka od devet cifara. Ispoljava vrednosti i moć, zajedno sa Glasom i Duhom. Kao izvor Svesti, Duh sa devet cifara i Nulom formira Dekadu, koja u sebi sadrži čitav Univerzum. Trijada stvara *Tetrakis*, Sveta Četiri unutar kruga.

Stanca V – Fohat

Da prvobitne Duhovne Inteligencije postanu božanske, sasvim svesni bog, moraju proći kroz ljudski stadijum, koji podrazumeva uspostavljanje određene ravnoteže materije i duha (kakvu posle četvrtog Kruga ima naša Rasa).

Purana govori o Braminoj neprekidnoj želji za stvaranjem. U kabali, Dah postaje kamen, biljka, životinja ... čovek, koji postaje duh, duh postaje bog.

Prvobitnih Sedam iz svojih Kružućih dahova proizvode Vatrene Kovitlac.

„Vatrene Vetar“ je usijana kosmička prašina i prati usmeravajuću misao Kreativnih Sila. Svaki atom ima samosvest i Univerzum je u sebi, i za sebe.

Điu postaje Fohat, Brzi Sin Božanskih Sinova, sinovi su Lipike ... prolazi kroz vatrene oblake; korača tri, pet, sedam koraka kroz sedam gornjih regiona i sedam donjih. On diže svoj glas: poziva bezbrojne Iskre i spaja ih.

„Điu“ je izraz kolektivne Mudrosti Đani Buda; kao vozilo koristi Fohat, „Glasnika njihove volje“. Od sedam Đani Buda, ispoljeno je pet. Nebeske Bude su večni prototipovi Buda. Prvi Buda (*Avalokitešvara*) je njihova sinteza.

Manuši Bude su ispoljavanja u svetu oblika i materije. U datom Krugu oni upravljaju Zemljom, ostavljajući za sobom Bodisatvu da nastavi njihov rad

Fohat je važan faktor u ezoterijskoj kosmogenezi, kako u još neispoljenom Univerzumu, tako i u pojavnom svetu. U stanju Pralaje to je potencijalna moć, koja delovanje Noumena usmerava na pripremu emitovanja stvaralačkog Zraka.

Kad „Božanski Sin“ izroni, Fohat postaje pokretačka Moć kojom počinje kosmičko ispoljavanje. Jedan postaje Dva i Tri, i diferencira se u mnoštvo, a Fohat se preobražava u silu koja skuplja i kombinuje individualne atome.

Fohat izvire iz „Jednog Života“. Od Nepoznatog Jednog emanira Beskrajna Sveukupnost, ispoljeno Jedno, Univerzalni Um - periodično manvantarično Božanstvo (kreativni Logos, Brama tvorac). Sa aspekta ispoljene Božanske Misli, Univerzalni Um predstavljaju Jata viših stvaralačkih Đan Kohana.

U evoluciji Univerzalnog Uma, skrivena Mudrost Adi-Bude ispoljava se kao *Avalokitešvara* (Nebeski Čovek, Atman). Dejstvom Mahata kao ispoljene mudrosti i odraza Univerzalnog Uma, Kosmička Zamisao postaje Fohat.

To je ispoljena supstanca, pri čemu se jedan Element diferencira na razne centre Energije. Na osnovu Zamisli Univerzalnog Uma, zakon Kosmičke Evolucije uređuje sva raznovrsna stanja u ispoljenom Sunčevom sistemu.

Kao električna životna moć (vezujuće Jedinstvo Kosmičkih Energija) Fohat deluje na razne nivoe, nevidljive i ispoljene. Na kosmičkom planu, on utiče na formiranje posebnih stvari - od planetarnih sistema do pojedinih oblika života, dok je na zemaljskom planu to delovanje na magnetnu silu.

Sekundarni aspekt Fohata je Solarna energija, električni životni fluid, Duša Prirode, Elektricitet, koji oblikuje sve atome od sirovog materijala. Vedski Bog *Višnu* (Solarni aspekt) „korača kroz Sedam oblasti“ Univerzuma (sedam svetova sunčevog sistema) u tri koraka - Duh, Duša i Telo Čoveka.

Tri koraka znače izlazak iz kruga Beskonačnosti, kad Nespoznatljivo postaje Jedno, koje se evolucijom preobražava u Jedno u mnoštvu, Đani Bude, jer je treći Korak: stvaranje Čoveka. Prvobitnih Sedam (Đan Kohani) takođe predstavljaju Nevidljivo Božanstvo, koje iz njih zakoračuje u Čoveka.

Fohat posreduje u formiranju kosmičkih centara sila:

On je njihov vodeći duh ... On razdvaja iskre Nižeg Carstva (minerale) koje lebde i drhte od radosti u sjajnim prebivalištima (gasovitim oblacima) i zametke Točkova postavlja u šest pravaca prostora, i jedan u centru.

Tokom Kalpi, Kretanje postaje kružno, Božanstvo postaje Kovitlac. Zakon vrtložnog kretanja u prvobitnoj materiji poznaju sve tradicije, a i nauka.

„Točkovi“ su centri sila; prvobitna kosmička materija se širi, očvršćuje i postaje sferoidna. To su pokretači orbita koji učestvuju u stvaranju sveta - oživljavajući principi (informišuće duše) u nastanku zvezda i planeta.

„Šest pravaca Prostora“ je „Dvostruki Trougao“: spoj Duha i Materije (*Arupe i Rupe*) čiji simbol je Trougao - znak Višna. U svojstvu Božanske Ljubavi, Fohat gradi Monadu čoveka, sjedinjujući čisti Duh sa Dušom.

Fohat trasira spiralne linije da ujedini šest sa sedmim, Krunom. Vojska Sinova Svetlosti stoji na svakom uglu, a Lipike u srednjem točku.

„Spiralne linije“ znače - evoluciju čoveka. Sjedinjavanjem čistog duha sa Dušom, nastaje prva karika između večnog neuslovljenog i - ispoljenog

„Vojska na svakom uglu“ je Jato anđeoskih bića, Đan Kohani; u Manvantari ona nadgleda svoje oblasti. Tu su i „Mistički Posmatrač“ alhemičara i kabalista; njihov odnos sa sistemom brojeva Univerzuma čini zamršen čvor.

Ono što je ispoljeno jeste pojavno i ne-večno, ali je i naporedo postojeće sa Jednim Životom. „Svet Istine“ je Sjajna zvezda sa Sedam Svetova Bića. To su Sedam Svetlosti, čiji su odrazi ljudske besmrtnne Monade - Atma.

Sedmostruku svetlost smenjuje „Božanski Svet“: razne Svetlosti upaljene u prvobitnoj Svetlosti. To su Budiji, bezoblične božanske Duše (*Arupa*), odraz korenskog jedinstva duhovnih, intelektualnih i fizičkih svetova.

Božanstvo je bezgranično, beskrajno širenje (osnovno značenje „Brama“). Kao korensko Jedno, Božanstvo predstavlja večnu i beskrajnu supstancu.

Vatra je najsavršeniji odraz Jednog Plamena, na Nebu i na Zemlji. Vatra je Život i Smrt, božanska večna supstanca. *Arupa* i *Rupa* svetovi stvoreni su od Jedne Svetlosti, od sedam svetlosti; od svake sedam puta sedam ...

Fohat korača pet koraka (pošto je načinio prva tri) i gradi krilati točak na svakom uglu kvadrata, za četiri Sveca i njihove vojske (jata).

„Koraci“ su Kosmički i Ljudski principi - Duh, Duša i Telo. Od sedam principa, tri zraka su Suštine, a četiri smrtni aspekti. „Pet koraka“ je pet viših Svesti Bića; ostala dva (astralni i zemaljski) su niži nivoi.

„Četiri krilata točka na uglovima“, za Četiri Sveca i njihove vojske, su četiri velika Đan Kohana, gde svaki vlada jednom od četiri ključne tačke. Niže su Anđeli koji vladaju kosmičkim silama Severa, Juga, Istoka i Zapada.

Sveci vladaju nad četiri ključne tačke, a Anđeli na nižim planovima. Oni utiču na karmu živih bića. Simbolika četiri kardinalne tačke (četiri Elementa) postoji u više tradicija (u egipatskim i jevrejskim hramovima).

Nakon svake Pralaje „Graditelji“ ocenjuju Sistem. Druga grupa Graditelja stvara naš planetarni sistem; treća grupa su roditelji Čovečanstva.

Planetarni Duhovi i Lipike su informišući duhovi Zvezda i Planeta. Druga i treća grupa vladaju različitim aspektima Prirode („Čuvari Sveta“).

Lipike opisuju trougao, kocku, pentagram unutar jajeta ... prsten „Ne Prolazi“, za one koji silaze i uspinju se, kao i one koji tokom Kalpe napreduju prema velikom danu „Budi Sa Nama“. Tako su bili formirani Rupa i Arupa svet.

Lipike postavljaju prepreku između ličnog Ega i bezličnog Sopstva. Svet materije sa Prstenom „Ne Prolazi“ simbol je Jednog, podeljenog na mnoštvo; na nivou Iluzije, to je kolektivni agregat Tvoraca vidljivog univerzuma.

Treba razlikovati „Jedno“ na nivou Apsoluta, od onog na nivou Emanacija. Ono Prvo ne emanira niti se deli, a Drugo emanira iz samog sebe. Iz gornje Trijade emanira sedam nižih Đan Kohana (homogeno postaje heterogeno).

Lipike odvajaju svet Duha od Materije. Ljudi koji „silaze i uspinju se“ teže ka pročišćenju i mogu preći „Krug Ne Prolazi“, na dan „Budi Sa Nama“. Čovek se tada oslobađa iz mreže neznanja, stapajući se sa Jednom Suštinom.

Duhovi koji se uspinju i silaze su „Jata“: nebeska Bića u višim svetovima. Od sedam božanskih Duhova, neki komuniciraju sa potomstvom na Zemlji.

„Budi-Sa-Nama“ odnosi se na Paranirvanu. Sudbina svake ljudske Monade jeste da prođe sedmostruki Ciklus Bića i oblika, od najvišeg do najnižeg i od čoveka do Boga, da bi se u Paranirvani ponovo stopila sa Apsolutom.

Stanca VI – *Stvaranje našeg Univerzuma*

Pomoću Sile Majke Milosti i Znanja, Fohat, Dah njihovog potomstva, priziva iz nižeg ambisa iluzornog oblika Sien-Čan (Univerzum) i Sedam Elemenata.

„Majka Milosti i Znanja“ je trostruka - Majka, Supruga i Čerka Logosa. „Majka“ je apstraktna materija, Mulaprakriti (Koren Prirode), ispoljena u Logosu. Kosmički, to je Fohat, “Sin Sina“ - dvopolna energija koja se u Univerzumu ispoljava kao skriveni ali i ispoljeni Elektricitet (Život).

Induska *Vak* je boginja sila u Prirodi (Reči, Glasa-Zvuka i Govora). To je ženski deo Brame; u radu na stvaranju, ona je povezana sa Pradžipatijem.

Majka Priroda je sinteza sila i moći okultnog zvuka u Prirodi i Etru - Glas koji priziva iluzorni oblik Univerzuma iz Haosa, na diferenciranje.

Brzi i Sjajni stvara 7 Laju Centara i postavlja Univerzum na te Večne osnove.

Sedam Laju centara su sedam Nultih tačaka u diferencijaciji elemenata Sunčevog Sistema. Diferencirana materija našeg sistema sadrži sedam principa, kao i ljudsko biće. Isto je i sa Fohatom: on je Jedno i Sedam.

Fohat nije personalni bog, već emanacija viših Moći, Duh inteligentnog Zakona i „Glasnik prvobitnih Sinova Svetlosti“. U apstrakciji, Fohat je Jedan život u ispoljenju: Sveprisutni Um i Život, imanentan svakom atomu.

Svetovi su evoluirali iz Jednog Elementa, kao: Otac-Majka, Duša Sveta, Vatrene Magla (Akaša), Đivatma i Astralna Svetlost. Od Sedam Elemenata, ispoljena su četiri; a peti - Etar, ispoljiće se u sledećem, petom Krugu.

Ali, nijedan svet neće nastati bez dovoljno diferenciranih Elemenata, koji se na kraju razgrađuju i vraćaju u latentnost svojih prvobitnih stanja.

Heterogenost Elemenata, kod drevnih naroda osnova je za personifikaciju Vatre, Vazduha, Vode, Zemlje i Etra. Različiti elementi u početku nisu bili složeni, poput čvrstih tela koje znamo. Uslovi koji vladaju našim solarnim sistemom sada su potpuno razvijeni, sa formiranim kuglama i atmosferom.

U atomima se odvija neprekidna razmena, menjajući njihove komponente na planetama. Spektroskop registruje samo prividnu istovetnost zemaljske i zvezdane supstance, ali ne pokazuje najfinije razlike koje iz toga proizlaze.

Dah Majke emanira materiju čiji se elementi stalno menjaju. Fohat rasejava atome ka planetama, i oni gube svoju čistotu. Dah ispušta hladno i zračeće, a dobija nazad vruće i istošeno, da bi ga iznova reciklirao u nedrima Majke.

On gradi na sliku i priliku starijih Točkova, stavljajući ih u neprolazne centre. On sakuplja Vatrenu Prašinu i pravi Vatrene Lopte, trči kroz njih i oko njih, ubrizgavajući tako život u njih; potom ih stavlja u pokret.

„Točkovi“ su centri sila. Sedam Točkova čine naš planetarni lanac, dok se „Mali Točkovi koji rađaju jedni druge“ odnose na grubi zemaljski plan.

Novi svetovi „slika i prilika starijih Točkova“ (prethodnih Manvantara) nastaju po Zakonu ciklične evolucije. Mada Supstanca i Sile ostaju iste, ovaj Zakon na svakoj planeti deluje kroz niže i promenljive zakonitosti.

Kao Sila kosmičkog Elektriciteta, Fohat se rađa iz Brame, a ispoljava se kao polarnost pozitivno-negativno. On ima sedam „Sinova-braće“ i svojim silama privlačenja - odbijanja posreduje u regulisanju njihovih međuodnosa.

Sedam sinova - braće su oblici Kosmičkog magnetizma, čije emanacije su nadčulni kvaliteti: Elektricitet, Zvuk, Svetlost, Toplota, Kohezija ... Mada su materijalne strukture, oni su bliži noumenalnoj kosmičkoj Supstanci.

Za nauku su to Sile koje stvara materija, a za okultizam: Elementalne sile, tj. tvorevine Đan Kohana. Iz veze Elementala sa elementima čiste Materije nastaju njihovi zemaljski korelati - svetlost, toplota, magnetizam itd.

Fohat postavlja „Sedam Centara Laje“ i temelje za izgradnju materije - za aktivnost i evoluciju. On upravlja prenošenjem principa sa jedne na drugu zvezdu ili planetu. Kada planeta odumre, informišući principi prenose se u Laju centar, koji ih tada reciklira i preobražava u novo zvezdano telo.

Naše čovečanstvo je u četvrtom Krugu, njegovoj središnjoj tački, na kojoj dolazi do ravnoteže između Duha i Materije. Da bi postao Samosvestan, Duh mora proći sve cikluse bića, čija je tačka kulminacije na Zemlji - Čovek.

Da bi postao najviši Đan Kohan, Ego mora da postigne punu samosvest kao ljudsko Biće: 'Đani mora da bude Atma-Budi'; kad se Budi-Manas otrgne od svoje besmrtno Atme, Atman prelazi u Ne-Biće koje je apsolutno Biće.

U teogoniji, „Seme“ je etarski organizam i evoluirao u nebesko biće, Boga.

Stariji točkovi rotiraju naniže i naviše. Majčina iskra ispunila je sve.

Vodile su se bitke između Tvoraca i Uništitelja (bile su bitke za Prostor).

Bitke se vode oko duhovnog i kosmičkog prilagođavanja u evoluciji čoveka. *Stariji točkovi* su svetovi i Kugle našeg lanca iz prethodnih Krugova. Iz Pralaje, ranije Kugle vraćaju se preobražene, usavršene za novi ciklus.

Čim jezgro prvobitne supstance u „laja“ (nediferenciranom) stanju dobije informaciju od slobodnih principa tek ugašene Zvezde ili planete, ove se preobražavaju u komete, zatim sunca, a hlađenjem postaju nastanjeni svetovi.

Kao što Jedno (Božanstvo) postaje Dva (Deva ili Anđeo), a Dva postaju Tri (čovek), tako i Ugrušci (supstanca sveta) postaju lualice (komete), a iz ovih - zvezde (centri vrtloga), od kojih su nastali naše Sunce i planete.

Istočnjački i kabalistički sedmostruki sistem kosmičkih planova ima 3 viša plana svesti i 4 niža, od kojih je najniži naš vidljivi Univerzum. Analogna sedmostruka podela važi i za stanje svesti kod čoveka. Da bi tri viša stanja uskladio s višim kosmičkim nivoima, čovek ih mora probuditi.

Za milenijume evolucije, ljudsko telo je postiglo savršenstvo. „Dah neba“ (*Nefesh*) prisutan je u svakoj životinji i čestici, ali one nemaju svest o prirodi najvišeg Bića i nijedno nema taj božanski sklad koji ima čovek.

Kaže se da postoji samo jedan hram u univerzumu: ljudsko telo. Ovo telo i struktura ljudskog bića predstavljaju čudo nad čudima, najveću Misteriju.

Stanca VII – *Roditelji ljudi na Zemlji*

Najpre Božansko, jedno od Majke-Duha (Atman), pa Duhovno (Atma-Budi, Duh-Duša); tri od jednog, četiri od jednog... tri, pet i sedam. Trostruki i četverostruki silazak; „Iz Uma Rođeni“ sinovi prvog Gospoda, Blistavih Sedam (Graditelji). Oni su ti koji su ti, ja, on; koji bdiju nad tobom i tvojom majkom (Zemlja).

Od dvanaest velikih Redova Stvaralačkih Moći (znakovi Zodijaka), sedam se ispoljavaju, povezani sa Sedam Planeta. Redovi imaju brojne podgrupe Bića.

Prvi, najviši Red čine božanski Plamenovi, bezoblični Vatrene Dahovi (*Arupa*). Na Jednom božanskom Plamenu su tri silazeće grupe, kao posebni Entiteti: šest Sila Prirode, objedinjenih središnjom sedmim principom.

U stanju Jedinstva prvobitna Svetlost je sedmi princip (latentni Logos) koji diferenciranjem postaje Fohat (Sedam Sinova), simbolička Središnja tačka dvostrukog trougla. Fohat je sama zvezda, a sedmi princip - naša Zemlja.

Iz *Jednog* emanira božanska Vatra, iz koje sukcesivno nastaju Etar, Voda i Vazduh; svi oni čine život, srce i puls Univerzuma, tj. njegov Um i Svest.

Niža nebeska Bića (od Vatre i Etra) odgovaraju Atma-Budiju, Duhu i Duši. Uglavnom su bezoblična i povezana sa Jatima viših svetova našeg sistema. To su prototipovi Điva (Monada) koje se inkarniraju sačinjeni od Vatrenog daha Života, prožeti zrakom Božanske Duše (Budi), čiji će biti nosioci.

Treći Red Nebeskih Bića su Trijade Atma-Budi-Manas, Duh-Duša-Intelekt.

Četvrti Red je sa supstancijalnim Entitetima. To su „Neprolazne Đive“ sa sedmostrukim „jatom“ koje upravlja odgajanjem ljudskih duhovnih Duša. To uključuje razmnožavanje zametkom, koji postaje duhovna moć u fizičkoj ćeliji. Sama ćelija prenosi nasledne osobine, a kontroliše i embrionalni razvoj.

Prema ezoterijskom učenju, fizičko telo se razvija postepeno iz duhovnog, mentalnog i psihičkog aspekta. Unutarnja Duša fizičke ćelije vlada plazmom zametka i predstavlja ključ koji treba da rasvetli „tajnu embriologije“.

Peta grupa je simbol čoveka, a Peti nivo u strukturi čoveka je *Manas* (Um). Nakon smrti, duhovni aspekt Manasa apsorbuje se i stapa sa Atma-Budijem.

Šesta i sedma grupa su niži aspekti Četvorstva, svesni etarski Entiteti - varijacije nevidljivih „Elementala“, od bezličnih do supstancijalnih.

Nova Manvantara jeste smena nebeske Hijerarhije sa moćnijim svetovima, a i sa odabranim predstavnicima našeg čovečanstva. To je beskrajni ciklus apsolutne večnosti, u kojoj se kreću bezbrojni konačni unutrašnji ciklusi.

Zrak života umnožava manje zrake. Život prethodi obliku i nadživljuje poslednji atom. Jedan Zrak života prožima male zrake, kao nit u brojanici

To je slika vedantinske „životne niti“ koja se provlači kroz niz rođenja. Ljudski embrion ne može biti začet na fizičkom planu bez oplodjenja pomoću pet principa zračenja (vrlina ili fluida) šestostrukog Nebeskog Čoveka.

U evoluciji zemaljskih bića, uloga mineralnih atoma vezana je za najniže principe Duhova Zemlje; u biljnom atomu za Pranu, u životinjskoj i za treći i za četvrti princip, dok čovek mora biti oplodjen od svih pet principa.

Samo u čoveku *Điva* (individualnost) je kompletna. Sam sedmi princip je *Zrak Univerzalnog Sunca*, kao „pozajmica“ za formiranje fizičkog tela, koje oblikuju niži zemaljski planovi: fizičko-hemijska i fiziološka evolucija.

Čovekovu moralnu, psihičku i duhovnu prirodu udahnuju - božanska bića. Kolektivno, ljudi su delo raznih duhova, pojedinačno – njihovi „nosioci“. Duša ustupa pred fizičkim planom; 3 srednja principa su sve materijalnija.

U našoj izrazito materijalnoj Petoj Rasi, zemaljski Duh Četvrte rase još je snažan, ali dolazi doba kada će se čovečanstvo uzdići na nivo Duhovnosti gotovo ekvivalentan onom kod prvobitne (najmoćnije) Treće Korenske Rase.

Odnos između duhovnih i fizičkih aspekata čoveka ne može se pojmiti bez principa sedmostruke podele, koja čini ključ za razumevanje metafizičkog i fiziološkog odnosa između dva nivoa – Đan Kohana (Anđela) i čovečanstva.

Čovek jeste fizički stvoren od „zemaljske prašine“, ali njegovih tvoraca bilo je mnogo. Dah života udahnuo je u čoveka Sveprisutni, nevidljivi „Jedan život“. Ovaj božanski Duh čoveku pruža božanski stepen besmrtnosti.

Za poimanje porekla čoveka potrebno je znanje o Krugovima. Jedan od njih predstavlja evolucija sedam planeta našeg lanca, sa mineralnim i živim svetom. Ovaj period životnog ciklusa čini jedan obrt „Točka“ (Dan Brame).

Na silaznoj skali, svaki Krug ponavlja prethodni, u sve čvršćem obliku. Na svom uzlaznom luku evolucija eterizuje i oduhovljuje prirodu svih stvari, što kuluminira sa sedmom kuglom kao novim ciklusom, uz viši nivo svesti.

Život u našem Krugu ima isti poredak kao u prethodnom, pri čemu se svaki Krug i svaka kugla nalaze pod nadzorom različitih grupa „Tvorača“.

Sredinom četvrtog Kruga, stvaranjem fizički savršenog čoveka, dovršava se 'spuštanje duha u materiju', s postupnom dominacijom duhovnog razvoja. Peta Hijerarhija preobražava etarsku animalnu formu u - Razumnog Čoveka.

Mnogi od Duhovnih entiteta koji su se inkarnirali u čoveka, iako fizički prisutni na Zemlji, ne napuštaju svoje postojanje u nadčulnim oblastima.

U kabali se telo i duša smatraju kao nezavisna dva života. Duša, čiji je telesni nosač Astral (etarsko-supstancijalni omotač), može da se oslobodi i da napusti svoj hram (telo) na više načina, a da čovek nastavi život.

Nit bića (*Sutratma*) oživljava čoveka i prolazi kroz sve njegove ličnosti (inkarnacije), na koju su nanizani i njegovi „Duhovi“; izatkana je od suštine „trostrukog“, „četvorostrukog“ i „petostrukog“, koji sadrži sve prethodne.

Atma, Budi i Manas čine besmrtnu duhovnu trijadu. Nakon smrti, Atma-Budi asimiluje plodove Manasa, dok četiri niža principa bivaju razgrađena.

Veliki problem filozofije i nauke jeste supstancijalna priroda života. Jedino ezoterijsko učenje o reinkarnaciji i Karmi naslućuje punu misteriju Života kao neprekinut niz ispoljavanja - u fizičkom telu kao i van njega.

Procesi stvaranja životinjskog i božanskog čoveka - veoma se razlikuju. Pitriji posreduju pri stvaranju fizičkog i životinjskog čoveka: iz svojih etarskih tela izbacuju svoje senovite, astralne „dvojnike“. To Monadi pruža prvo boravište, dok slepoj materiji daje model po kome će nadalje graditi.

Od *Svajambhuva Manua* nastalo je sedam prvobitnih Manua (Prađipatija), od kojih je svaki izrodio jednu od prvobitnih Rasa ljudi. Manu je duhovni, nebeski čovek, večni Ego u nama. Njega i njegovo telo stvaraju „Sin i Mesec“.

Svaki od prva tri Kruga dao je po jedan od Elemenata: Vatru, Vazduh, Vodu. Naš četvrti Krug dodao je Zemlju, što je praćeno i dodatnim razvojem čula. Peti Krug daće peti element, Etar (grubo telo Akaše) i razvoj šestog čula.

Monadu živog bića čini individualni Đan Kohan. Njegov prvobitni Duh (Atman) je jedno sa Univerzalnim Duhom, ali njegovo „vozilo“, Budi, čini nerazdvojni deo Đan Kohana. To je ključ rešenja misterije sveprisutnosti.

Kad Pralaja apsorbuje materijal fizičkih čula i duhovna Ega: prošlost, sadašnjost, pa čak i budućnost Čovečanstva i svih stvari postaće jedna ista.

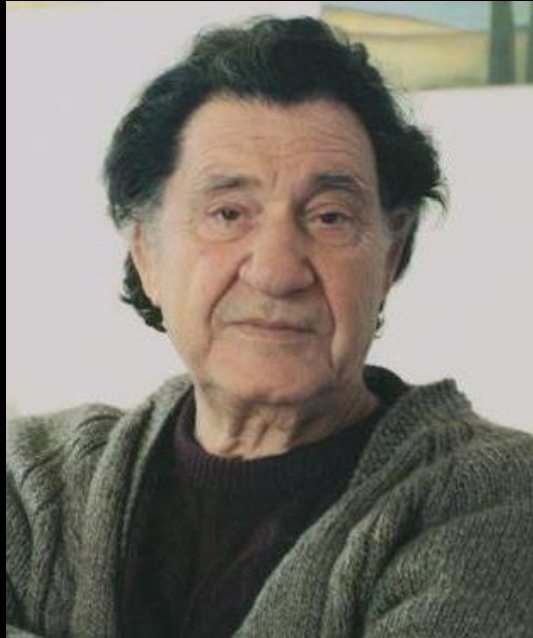
Ovo nije anihilacija ni ateizam. Ako je Nirvana anihilacija, onda je to i stanje dubokog sna. Ljudska individualnost nije izgubljena u apsorpciji, jer sa postizanjem Nirvane, ista Monada će izroniti iz nje kao još više biće.

„Posmatračić“ vladaju nad ljudima „koji su oni sami“. Sa Trećom Rasom, u razvoju rasa posredovanje preuzimaju Patrijarsi i Manui, koji postavljaju božanske kraljeve. Svoj ciklus iz prethodnih Krugova ovi vladari završiće na Zemlji, a za nove manvantare oni će biti Izabranici našeg Čovečanstva.

Univerzum se ciklično javlja radi kolektivnog napretka brojnih života. Bezgrešni Hodočasnik spušta se u grešnu materiju, bori se i pati u svim formama bića, a na polovini ciklusa, na dnu, unificira se sa Čovečanstvom.

Uzlaznom putanjom, ka svom domu, on prolazi mučeništvo Golgote Života (samosvesnog postojanja), da bi iz mnoštva ponovo vaskrsao u *Jedan Život*.

Ezoterične paralele

Daskalos

Planovi postojanja

Ezoterične paralele

Ezoterično znanje i velike religije

Teocentrični pristup duhovnosti imaju nauke o stanjima svesti, te stoga nema nikakve teološke konotacije, ni veze sa formalnim svetskim religijama.

Viša stanja svesti istražili su i doživeli praktičari-mistici u svim religioznim tradicijama bez izuzetka. U tim stanjima izmenjene svesti, ljudi raznih rasa, u raznim periodima i religijama, dolaze do istovetnih saznanja.

U mističnim stanjima ne postoji razlika u religijama: mistična iskustva su apsolutno identična; razlike postoje samo u jeziku i formi njihovog opisa.

Mistici su postigli najviše nivoe svesti i opisali dimenzije stvarnosti, ali ova stanja se ne mogu dosegnuti razumom. Mistična znanja mogu se steći samo u mističnim stanjima, ne u običnom stanju svesti. Intelektualno znanje samo je aproksimacija, interpretacija, simbolički opis, a ne Stvarnost sama.

Ezoterično znanje akumulirano je za više hiljada godina, prenošenjem kroz generacije iniciranih mistika. To znanje o hijerarhijama stvarnosti i stanjima svesti nepoznato je nauci, kao i tehnike ovladavanja takvim znanjem.

Sve velike religije poseduju ezoterično znanje, kodirano u svetim knjigama hinduizma, budizma, taoizma, zena, judaizma, kabale, hrišćanstva i islama. Takođe, ove religije zasnovane su na otkrovenju. Ovakvo znanje dolazi direktno od viših nivoa svesti, ili od mistika koji su dosegli više nivoe svesti.

Velike svetske religije imaju svoje osnivače. Stekavši iskustvo najviše Realnosti, učitelji Konfučije, Lao Ce, Buda, Mojsije, Isus Hrist, Muhamed ... ostavili su iza sebe učenja i praksu za sve one koji žele da postignu isti cilj.

Njihova polazna tačka bilo je najniže stanje svesti, individualna ego-svest, da bi kroz razna međustanja dosegli najviše stanje svesti koje se opisuje kao Božanska-svest, Kosmička svest, Hristova svest odnosno Apsolutna svest.

Planovi postojanja

Upanišade i hrišćanstvo

Za razliku od Upanišada, koje odlikuje gotovo naučni način mišljenja, spisi Starog i Novog zaveta uglavnom su pisani simbolički i u parabolama.

Naspram decentralizacije autoriteta i odsustva institucija u hinduizmu, hrišćanstvo je pretvoreno u svetovnu, društvenu instituciju, koja zastupa monopol nad istinom, princip nepogrešivog Pape i autoritet sveštenika.

Hrišćanstvo je tako postalo pseudoreligija, gledajući popreko na lični doživljaj Hrista i Boga (vlastitim naporima), negujući sujeverno verovanje i etiketirajući jeretike i svakoga čije mišljenje nije u skladu sa dogmama.

Hrišćanstvo ne osporava sticanje saznanja, ali nameće razna ograničenja. Praksa institucionalizovanog hrišćanstva stoga odudara od uputstva iz Novog zaveta: "I poznaćete Istinu i Istina će vas izbaviti" (*Jovan*).

Očigledno, to nije spoznaja Istine drugih, već naša sopstvena spoznaja. Koristeći učenja drugih kao orijentir, mi treba da uložimo trud kako bismo sami spoznali Istinu. Ne treba verovati bilo čemu zato što je napisano u nekoj svetoj knjizi, ili što je to izjavio neki crkveni autoritet ili učitelj.^[25]

Niko ne može da zahteva od nas da verujemo u nešto što nismo spoznali uz lično iskustvo. Tuđe znanje možemo prihvatiti kao predmet istraživanja, pa će verovanje uslediti, ako usledi, kao rezultat takvog istraživanja.

Ezoterično hrišćanstvo nije „luksuz nekolicine“, već verni odraz Duše u svakom čoveku. „Esoteriko“ je znanje unutar nas. „Unutarnje hrišćanstvo“ je manje religija, a mnogo više sama priroda života, jasan odraz Istine.

Uprkos činjenici da je u Novom zavetu mnogo toga menjano od strane ranih crkvenih vlasti, ona još uvek sadrži celu Istinu. A istina je data za sva stanja svesti i sve nivoe lične evolucije i pročišćenosti svakog pojedinca.

Duhovni razvoj nije samo teorijsko znanje, već i kontinuirano, strpljivo *vežbanje*. Tehnike su iste u svim religijama, razlikuje su samo u detaljima.

Isusove propovedi iz jevanđelja suštinski su priručnik za meditaciju: alegorijski opisuju faze meditacije, daju smernice i opis konačnog ishoda. Kroz ove tehnike, pojedinac može transcendirati sve nivoe uma i postići prosvetljenje ulaskom u Hristovu svest, tj. realizacijom apsolutne svesti.

Daskalos preporučuje set vežbi u cilju kontrolisanog proširenja svesti.

Ritmično disanje - univerzalna, bazična tehnika u hinduizmu, opisana u Patanđalijevih "Osam udova joge"

Koncentracija (Dharana, Patanđali): kreativno mišljenje, isceljenje.

Pažnja treba biti snažno fokusirana tako da je nikakva spoljnja ometanja ne mogu poremetiti, sve do samozaborava sadašnje ličnosti

Zapažanje (Dhyāna): pažnja bez tenzije; bitna u razumevanju Stvarnosti.

Zapažanje i koncentracija, posebne sposobnosti, omogućuju istraživanje spoljašnjih i unutrašnjih svetova, uz proširenje budne svesti

Vizuelizacija: moć stvaranja psiho-mentalnih slika, sačinjenih od Uma raznih frekvencija, daleko trajnijih od materijalnih predmeta.

Introspekcija (Yamas и Niyama, Патанђали): unutrašnje istraživanje izvora našeg ponašanja, emocionalnog i mentalnog.

Meditacija (Samadhi): unutarnje putovanje, uranjanje u beskrajne dubine Uma, do samog izvora svesti. Ovo ne zahteva verovanje ni u kakvu dogmu i autoritet. Meditacija pruža direktno viđenje Boga u hramu tela.

Kosmogonija Daskalosa ima dva plana: nemanifestno Bi-stvo i Bivstvo, uz svetove ispoljavanja i postojanja. Apsolutno Bi-stvo je stanje Samosvesne Apsolutne Supersvesti, Apsolutnog Sopstva, u kojem svi atributi svesti i samosvesti ne znače slepu, nesvesnu silu, već da „Ono zna šta Ono jeste“.

(sledi uporedni prikaz planova postojanja u upanišadama i hrišćanstvu)

Upaništadska kosmogonija

BRAHMAN (Apsolutna Stvarnost)

Najviši Bog, u svom nemanifestovanom i nediferenciranom jedinstvu, koji sadrži sve mogućnosti božanskog stvaranja. Apsolutna samo-svesna inteligencija u besprostornoj, bezvremenoj latenciji. Nedostupna ljudskoj spoznaji, sve dok smo utemeljeni u tri najniža sveta manifestacije.

Prajnana-Ghana (Kreativna svest)

Između Apsoluta i Svetske Duše nalazi se Prađnana gana, kreativna svest, kada se Apsolut pomera iz svoje primalne ravnoteže i postaje znanje-volja.

(Logička sukcesija, ne vremenska; Svetska Duša postoji pre postanka sveta.)

Atman (Svetska Duša)

Brahman ispoljen kao Svetska Duša, univerzalno Ja koje postoji u svim bićima, neživim i živim, stenama i kamenju, drveću, životinjama i ljudima, mada nije realizovano u istom stepenu.

Išvara

Kreativni aspekt Brahmana. U svoje tri funkcije posmatrane odvojeno – Išvara postaje Brama (stvoritelj), zatim Višnu (održavalac) i Šiva (uništitelj).

Prakriti (Nediferencirana Supstanca)

Sedam svetova (*loka*) Išvara pravi od *Prakriti*, nediferencirane elementarne, supstance koja se nalazi u umu i materiji. Prakriti je posledica Brahmana, ona ne može da postoji bez Brahmana. Ovo dvoje je večno nerazdvojivo.

Prakriti se definiše kao posledica, moć Brahmana, Stvarnosti. Sledstveno, ovu iluziju (Maja na sanskritu) o objektivnom prostorno-vremenskom Univerzumu projektuje sama Stvarnost. Stoga sledi da Prakriti i Brahman moraju da postoje istovremeno, tj. da ni jedno ni drugo nisu imali početak i da neće imati kraja.

Ezoterična hrišćanska kosmogonija

APSOLUTNO BEZGRANIČNO BI-STVO

Aspekt Apsoluta - izvan domašaja ljudskog i arhanđelskog shvatanja. Najviši izvor, nepojamne i neizrecive dubine Božanskog, van mogućnosti izražavanja.

APSOLUTNO BEZGRANIČNO BISTVO (Bog Otac)

Boga možemo spoznati kroz manifestacije, odražene spolja i iznutra. Apsolutno Bivstvo je - Zajedničko Božansko Sopstvo, koje čine Apsolutna Bića unutar Jednog Bića. Apsolutno Bivstvo se manifestuje kao Logos i kao Sveti Duh - "i ovo je troje jedno". Apsolutna Bića su Svete Monade, večni entiteti, Logoični i Svetoduhovni Arhanđelski Redovi, čija samosvest daje Stvarnosti privid mnoštva.

Volja-Radost

Apsolutno Bivstvo manifestuje Sebe u Sebi, u svojoj sveprisutnosti, kao Stvaranje. Volja-Radost (grčki ευαρέσκεια) ima značenje zadovoljstva koje proističe iz velikodušnog davanja. Božja radost u kreativnosti.

Sveti Duh

Hristos Logos
Pan-univerzalni Logos, Zajedničko Božansko Sopstvo - Apsolutno Bivstvo manifestovano kao Samo-supersvest.

Impersonalna Supersvest, izražava Svemoć Apsolutnog Bivstva i mogućnost stvaranja i održavanja svih Univerzuma. Dinamički aspekt Apsolutnog Bivstva - Sveznanje i Svemoć.

Um

Um je nosilac života: sve što postoji sačinjeno je od Uma razičitih frekfencija, od super-supstance do materije u čvrstom stanju. Um je emanacija Apsolutnog Bivstva prožeta Apsolutnom inteligencijom, Ljubavlju, Moći i Čistotom svog Tvorca. Um je božanski u svom izvoru, a sveti na planu manifestacije. Svrha Uma je stvaranje svetova. Mada je to samo medijum, on poseduje i određeni oblik svesti, koji se ispoljava kao zakon materijalnog plana.

Sedam loka (Svetova)

Loke (ili ravni) međusobno se prožimaju. Svaka ravan ima sopstvenu materiju odgovarajućeg stepena gustine, koja prožima materiju pri susednoj nižoj ravni. U svakom svetu duša razvija se novo, još više osećanje moći. Kada prelazimo iz jedne ravni u drugu ne krećemo se u prostoru, već jednostavno menjamo fokus naše svesti. Ljudska bića unutar sebe poseduju različita vozila (tela) koja mogu da funkcionišu u različitim svetovima, koji zauzimaju isti položaj u prostoru.

7) **Brahma-loka**, 6) **Tapa-loka**, 5) **Jana-loka**, 4) **Mahar-loka**

U najvišim stanjima svesti, upanišadski vidoci su istražili i imenovali četiri viša sveta koja mogu posećiviti, koja su dostupna samo samorealizovanim ljudskim bićima. Četiri supramentalna sveta su veoma brzih, visokofrekventnih vibracija i stoga su van domašaja običnih ljudi i van njihove moći poimanja.

3) **Svar-loka** (Nebo ili mentalni svet)

Mentalni svet prožima astralnu ravan i pruža se u prostor. To je misaoni svet, plan intenzivne ideacije. Čovekove želje direktno se materijalizuju putem misli. Stoga, svaka osoba gradi sopstveno nebo prema svojim željama i maštanjima.

Život na nebu veoma je sličan životuna zemlji, ali je daleko intenzivniji. Ovo nebo takođe nije neprolazno: kad iscrpimo plodove dobre karme iz prethodnog života, moramo da se vratimo u zemaljski svet i započnemo novu inkarnaciju.

2) **Bhuvar-loka** (Astralni svet)

Astralni svet prožima zemaljsku ravan i pruža se van nje. Njegove vibracije brže su od onih na fizičkom planu. Najniži od sedam pod-planova su narake (pakao) ili asuriya loke (ravni bez sunca); nastanjeni su preminulim ljudskim bićima gde dominira životinjska priroda, sa nekontrolisanim strastima i snažnim čulnim žudnjama; stoga se on naziva i preta loka, plan gladnih duhova.

1) **Bhur-loka** (Zemlja ili fizički svet)

Predmete spoznajemo preko organa saznanja: čula vida, sluha, dodira ...

Upanišadska kosmogonija (nastavak)

Svetovi jednote

Sedmo, Šesto i Peto Nebo (Kauzalni svetovi)

Izvan noetskih svetova, manje opipljiva neba, odnosno „kauzalni svetovi“, definišu grublje materijalne svetove. Ovo su ne-dualna stanja čiste Ljubavi, Uzroka, Principa, Zakona i ideja Stvaranja, koja nadziru najviši Arhanđelski redovi, u arhetipskom su stanju i mogu se istraživati uz pomoć najviših aspekata ljudske svesti. Kauzalne ravni su izvor viših noetskih svetova.

Четврто Небо - Виши ноетски (ментални) свет

Ovde su prepoznatljivi oblici u njihovoj jukstapoziciji, mada još neizraženi, u savršenoj harmoniji i redu. Stanje ideja u „Večnom Sada“. Iz noetskih svetova Arhanđeli preuzimaju oblike za stvaranje i održavanje fenomena života. Ovo je stanje „predaha“ između inkarnacija.

Svetovi odvojenosti: **Treće Nebo** - Niži noetski svet

Najproređeniji od sva tri Sveta Odvojenosti. U noetskom svetu - svetu misli i domu noetskog tela - Apsolutna inteligencija Apsolutnog Bivstva najpre se manifestuje kroz misaone oblike, od galaksija do jednoćelijskih organizama. Ovo je svet sedam ravni, od kojih se svaka sastoji od sedam podravni.

Drugo Nebo - Psihički svet

Svet emocija. Nadčulni svet - takođe sa sedam ravni, sa po sedam pod-ravni. Najniže tri ravni su „Pakao“, četvrta je „čistilište“, dok su najviše tri „Rajevi“. Kada napustimo grubotvarno materijalno telo, pretrpevši iznenadnu promenu, tzv. „smrt“, najpre idemo na jednu od ovih ravni, koristeći psihičko telo.

Prvo Nebo - Grubotvarni materijalni svet

Najniža vibracija Uma. Um u čvrstom stanju: 3-dimenzionalni materijalni svet i fizičko telo. Grubotvarno materijalno telo Zemlje čini planetarnu sferu.

Hrišćanska ezoterična kosmogonija (nastavak)

Planovi postojanja

Bitna karakteristika Apsolutnog Bi-stva, u njegovom stabilnom stanju jeste - Volja. To je stabilno stanje, jer tada vibracija još nije izražena. Međutim, unutar Apsolutnog Bi-stva vibracija postoji kao *latentno stanje*.

Uz manifestovanje Vibracije, planiraju se Svetovi Postojanja: Apsolutno BI - STVO postaje Apsolutno Bivstvo, koje se ispoljava u dva modaliteta: kao *Apsolutno Sopstvo* (Hristos Logos) i *Apsolutna Supersvest* (Sveti Duh). Svetovi Postojanja zajednička su kreacija Hrista Logosa i Svetog Duha.

Između bivstva i postojanja, između vladavine i radosti stvaranja, nalazi se stanje koje je Um - božanska supersupstanca, koja sačinjava sve stvari.

Sve je Um: beskonačni okean vibracija raznih frekvencija, od kojih se sve formira i živi, ali koji pri svemu ovom ne uključuje Apsolutno Bivstvo.

Po učenju Daskalosa, Svetovi Postojanja sastoje se od sedam nebesa ili vasiona. Četiri viša sveta nazivaju se Svetovi Jednote. Ljudska bića mogu da dosegnu ovaj plan tek pošto postignu stanje samorealizacije; u njima se individue više ne osećaju odvojene od Stvaranja i ostalih ljudskih bića.

Za razliku od tri kauzalna Sveta Jednote, koji su ne-dualna stanja čiste Ljubavi, Principa i Zakona, tri najniža nazivaju se Svetovi Odvojenosti, pošto ljudska bića imaju iluziju međusobne odvojenosti, i od svega ostalog.

Kad govorimo sa aspekta Svetova Jednote, razumljivo je da u stvari ništa nije postalo jer - Sve jeste! Sledstveno, odgovor na pitanje da li Bog postoji zapravo je odlučno, principijelno - “ne”: Bog ne postoji - *Bog jeste!*

Ta viša nebesa možemo proučavati ne kao zemaljska ljudska bića, već posle samorealizacije, kao pročišćene Duše i usavršeni Duhovi; ne sticanjem znanja iz knjiga i korišćenjem intelekta, već putem koordinacije svesti.

Apsolutno Bivstvo, u svojoj moći i slavi, nalazi se u sićušnim atomima i u prostranstvima beskrajnih galaksija. Ono je sveprisutno, u punoj i večnoj vlasti, od najvećih dubina Praznine do trona svoje neizrecive slave.

Svetovi Odvojenosti su najsiromašnija vrsta svetova. Obuhvataju ne samo grubotvarni fizički svet, već i psihičke i noetske svetove. To su svetovi formi, slika i utisaka. Nazivaju se Svetovima Odvojenosti jer u njima čovek sebe vidi kao odvojeni entitet. To je nešto drugo od našeg pravog ja.

U Svetovima Jednote (tzv. supranoetskim), odvojenost je transcendirana. Iznad Svetova Odvojenosti nalazi se „kraljevstvo nebesko koje je u nama“.

Pre nego što prođe kroz Ideju Čoveka, ljudsko biće je Arhandel u okviru Arhandelskih Redova. Pre svoje manifestacije, ljudska bića i arhandeli, kao Svete Monade, malo se razlikuju jedni od drugih. Međutim, kasnije, kada se vrate unutar Apsolutnog Bivstva, razlika između njih je velika.

Arhandeli ne mogu dobiti samo-supersvest ni u jednom svom ispoljenju, zbog toga što je njihovo biće ostalo unutar večnog Sada i što su oni stoga izloženi raznim iskustvima, ali bez mogućnosti da prave poređenja.

Arhandel vatre na pr. koristi taj element s apsolutnom inteligencijom, ali on ne zna za emocije i misli koje nastaju u prisustvu ovog elementa.

Nasuprot tome, ljudska bića kao “razbludna deca” (*Luka*) u potpunosti su izložena svetovima dualnosti, prostorno-vremenskim utiscima, i zato su u mogućnosti da razviju izoštreno osećanje individualizovane samo-svesti.

Pošto prođe kroz Ideju Arhandelskog Čoveka, jedan zrak Duha nastavlja kroz Ideju Nebeskog Čoveka i poprima oblik prema zakonu Ideje Čoveka. Tog trenutka on dobija svoje odvojeno zračenje unutar Apsolutnog Bivstva.

Jedan mali zrak našeg Duh-Ego-Bića ulazi u odvojeni domen Apsolutne Inteligencije, Apsolutne Moći i Apsolutne Ljubavi kao Samosvesna Duša.

Dakle, imamo dva temelja Unutarnjeg Ja - Sveto Monadsko Ja unutar Apsolutnog Bivstva, i Njegovu emanaciju koja prolazi kroz Ideju nebeskog Čoveka, da bi postala Samosvesna Duša. Ovo je osnova iz koje naše Sveto Monadsko Ja kreće u egzistenciju odvojenu od egzistencije arhandela.

Individualizovano sopstvo

Sedam svetova stvaranja imaju svoje odgovarajuće velove u koje se zaodeva Duh-Duša-Ego u periodu svog bitisanja u ovim svetovima. Ljudski oblik ne sadrži kraljevstvo nebesko, već on jeste kraljevstvo nebesko.

Drugim rečima, putnik je putovanje, tragalac je traženo. I kada budemo potražili ovo kraljevstvo “i ovo će vam se dodati” (*Luka*).

Ljudska bića u svom najvišem stanju izražavaju Božansku Ljubav, Uzroke, Principe i Zakone Stvaranja. U nižim, gušćim stanjima (tela), izražavaju misao (noetsko stanje) i emocije (psihičko stanje) u svetovima odvojenosti.

Naše fizičko telo, mali deo našeg Sopstva, koje se tako često pogrešno identifikuje sa našim Ja, pripada grubotvarnom materijalnom planu.

Posle smrti, tj. odlaska sa grubotvarnog materijalnog plana, nastavljamo da živimo u psihičkom svetu, a kasnije - u noetskom svetu, pre nego što se reinkarniramo na grubotvarnom materijalnom planu.

Parabola o razbludnom sinu tumači slobodnu volju da napustimo dom, Bivstvo, i uđemo u Svetove postojanja. Zadatak svake Duše je da ponovo sjedini Ja (nakon evolucije u ciklusu inkarnacija) u jedinstveno Ja u Teozi.

Individualno Sopstvo kao celina, obuhvata četiri nivoa manifestacije:

- 1) Sveta Monada (Duh-Ego-Biće), 2) Duša-Ego-Biće (Samosvesna Duša),
- 3) Permanentna ličnost i 4) sadašnja (privremena) ličnost.

Sveta Monada je naše pravo Ja, u jednosti sa mnoštvom i samo-dovoljnosti Apsolutnog Bivstva. Duh-Ego-Biće projektuje jedan zrak Sebe u Stvaranje.

Svako ljudsko biće istovremeno funkcioniše na tri ravni postojanja - fizičkoj, psihičkoj i noetskoj, sa određenim „telom“ za svaki od tri sveta. Ova tela imaju svoje eterične dvojnike, sa energetskim centrima (čakre) koji odgovaraju različitim, specijalnim kvalitetama koje ljudska bića imaju.

Prema upanišadama, duša stvara grubotvarno materijalno telo u skladu sa zakonom zemaljskog plana i obezbeđuje sebi „kuću“ u fizičkoj dimenziji.

Uz fizičko, postoji i nekoliko drugih tela, koja imaju eterične dvojnike sačinjene od prane, vitalnog principa, koja prožima ceo organizam.

Eterično telo (*Pranamaya*) ima sedam eteričnih centara (čakri) kroz koje se manifestuje ljudska ličnost i koji povezuju sva čovekova tela.

Upanišadska podela razlikuje sledeća čovekova tela:

- 1) *Anamaya*, telo od hrane ili grubotvarno telo. Njega čovek koristi za svoje aktivnosti i funkcionisanje u budnom stanju.
- 2) *Manomaya*, astralno (psihičko) telo; sadrži misaone forme (manas), kao i želja i emocija. Ovo telo čovek koristi u sanjanju, nesvesno.
- 3) *Vijnanamaya*, niže noetsko (mentalno) telo; sposobnost snage, volje, jasne vizije i diskriminisanja, bez uticaja emocija. Koristi se i u snu, ali svesno i samo-svesno, što znači ovladavanje mislima i željama.
- 4) *Anandamaya*, telo blaženstva, najbliže blaženom Ja: više noetsko telo. U dubokom snu, kada nema svesti o telu, postoji ovo kauzalno telo.

Ovome je analogna podela i struktura čovekovih tela prema Daskalosu:

- 1) *Grubotvarno materijalno telo* - sa centrom u čakri solarnog pleksusa; održava se pomoću hrane i eterične vitalnosti (prane).
- 2) *Psihičko telo* - finotvarno, astralno telo, osećanja i emocije, centar u srčanoj čakri. Aktuelna ličnost. Kao i materijalno telo, psihičko telo je takođe smrtno, ono se na kraju odvaja od svog eteričnog dvojnika.
- 3) *Niže noetsko telo* - mentalno, telo misli, sa centrom u čakri glave.
- 4) *Više noetsko telo* - mentalno, bez oblika; zakoni i uzroci; skup vibracija, održavaju koheziju oblika i slika na nižim planovima.

U Svetu Odvojenosti čovek funkcioniše sa svoja tri tela: grubotvarnim, psihičkim i noetskim. Poslednja dva vide se kao jedno sa grubotvarnim telom, a zapravo su odvojena i mogu da postoje nezavisno jedna od drugih.

Osnovna stanja svesti

Upanišade govore o stanjima svesti koje su istražili drevni mistici. Ova stanja su paralelni slojevi, na raznim dubinama svesnog i nesvesnog uma:

- 1) Budna svest (*Vaishvanara*) - život sa čulima okrenutim ka spolja, svesnost samo spoljnog sveta, uz čulno zadovoljstvo i poistovećenje s fizičkim telom.
- 2) Stanje sanjanja (*Tajjasa*) - čula okrenuta ka unutra, razgradnja mentalnih i emotivnih utisaka; um je aktivan, nezavisno od čula i bez svesti o telu.
- 3) Stanje dubokog spavanja bez snova (*Prajna*) - nema osećanja „Ja“, niti svesti o tome; ni svesti o spoljašnjem i unutrašnjem svetu; kao ni svesnosti o oblicima i utiscima; svest je nediferencirana; lišena uma, nema osećaja odvojenosti ili dualnosti. U ovom stanju Ja je najbliže svojoj pravoj prirodi.
- 4) Supersvesno, transcendentalno stanje (*Turiya*), četvrto stanje, koje nije ni unutarnje ni spoljnje, lišeno čula, intelekta - svega do Atmana (Sopstva) u čistom stanju. To stanje nije ni polusvest, ni svest spavanja, ni svesnost ni nesvesnost. Ništa ga ne može opisati; to nije stanje svesti, već svest sama, izvan tri niža stanja. To stanje je kraj evolucije i dualnosti: *Mir i Ljubav*.

Ovde je takođe jasna analogija sa stanjima svesti prema Daskalosu:

- 1) Podsvest - glavni sadržaj ličnosti; locirana je u sva tri tela: noetskom, psihičkom i fizičkom. Ima tri „komore“: elementi (grade ličnost), prana i sedište Logosa i Svetog Duha, iz koga Um kao supersupstanca silazi u nas.
- 2) Budna svest - dominantno stanje većine ljudi; sadrži različita izmenjena stanja svesti, ali se uglavnom ispoljava kao vrsta instinktivne podsvesti.
- 3) Samosvest - svesnost pravog Ja, koje nije isto što i sadašnja ličnost. Čovek se izražava logoično, kao Bog, zauzimajući svoje mesto u kreaciji.
- 4) Supersvest i samo-supersvest - sposobnost koordinacije i su-jedinjenja; koncentracija na objekat i dobijanje dobrobiti; trenutna celovita spoznaja; sposobnost stapanja sa svakim bićem, kao i sa Apsolutnim Bivstvom u Teozi.

Planovi postojanja u budizmu

U budizmu, Zemlja je beznačajna mrvica u univerzumu, nije jedini naseljeni svet; ljudi nisu jedina živa bića, a oplodeno jaje nije jedini način rađanja.

Rođenja ima na različitim planovima postojanja. Ukupno postoji 31 plan manifestacije bića, u skladu sa njihovom dobrom ili lošom karmom.^[4]

Četiri nesrećna (*duggati*) plana su:

1) *Niraya* – bića bez sreće (okajavaju lošu karmu), 2) *Tiracchāna-yoni*, zbog loše karme bića se rađaju kao životinje, ali moguće je obratno - rođenje na ljudskom planu, zbog dobrih dela 3) *Peta-yoni* su odbačena deformisana bića, lišena sreće, 4) *Asura-yoni* – klasa nesrećnih bića, bez sjaja, potpuna suprotnost devama (*surama*).

Postoji i sedam srećnih (*suggati*) planova:

1) *Manusya*, svet ljudi, mešavina patnje i sreće; Bude se uvek rađaju kao ljudska bića; za Bodisatve ovo je plan za služenje, 2) *Cātummahārājika* – najniži od nebeskih svetova, gde čuvari božanstava žive sa njihovim sledbenicima, 3) *Tāvātimsa* – 33 nebeska sveta sa 33 Deva (kojima je Buda izlagao Abhidhammu), 4) *Yāma* – svet Deva unišitelja bola, 5) *Tusita* – svet sreće; Bodisatve tu borave do ulaska u ljudski svet, 6) *Nimmāmaratī* – svet u kome Deve uživaju u stvorenim domovima, 7) *Paranimmitavasavatī* – svet Deva koje koriste druga storenja za sopstvene ciljeve.

Poslednjih šest svetova odnosi se na one vrste Deva sa nevidljivom, još suptilnijom fizičkom formom od one kod ljudskih bića. Ova nebeska bića su smrtna, imaju spontano rođenje i uživaju u čulnim zadovoljstvima.

Četiri nesrećna i sedam srećnih stanja čine *Kāmaloka*, „svet svetinja“. Viši plan od ovih čulnih svetova je svet Brame, *Rūpaloka* (svet oblika).

U njemu bića uživaju blaženstvo stečeno odricanjem od čulnih želja. *Rūpaloku* čini šesnaest svetova koji se odnose na *Jhāne* - meditacije.

Planovi postojanja

Rūpaloka sadrži sledeće svetove:

Plan prve *Jhāne*:

- 1) *Brahma Pārisajja* – svet Brahmine pratnje, 2) *Brahma Purohita* – Brahmini ministri, 3) *Mahā Brahmā* – najviši svet Maha Brahme, čiji žitelji su u odnosu na druge superiorni po mentalnom razvoju, lepoti i dugovečnosti

Plan druge *Jhāne*:

- 4) *Parittābhā* - svet „manjeg sjaja“, 5) *Appamāṇabhā* – svet „beskonačnog sjaja“
- 6) *Ābhssarā* – svet sjajnih Brahmi

Plan treće *Jhāne*:

- 7) *Parittasubha* – svet Brahmi sa manjom aurom, 8) *Appamāṇasubbha* - svet Brahmi „Beskonačnih aura“, 9) *Subhakinha*, svet Brahmi s postojanom aurom

Plan četvrte *Jhāne*:

- 10) *Vehapphala* – svet Brahmi sa velikom nagradom, 11) *Asaññasatta* – svet bezumnih bića, 12) *Suddhāvāsa* – pet vrsta čistih prebivališta: *Aviha* - trajni svet, *Atappa* – spokojni svet, *Sudassa* – svet lepote, *Sudassi* - pronicljivi svet, *Akanitṭha* – najviši svet. Na ovim višim svetovima rađaju se oni koji meditiraju: sa prvom Jhānom - na prvom planu, sa drugom - na drugom ... do četvrtog.

Četiri Arūpaloka su svetovi u kojima je um lišen materije odnosno tela. Takođe, na oba plana, u Rūpaloki i Arūpaloki, nema distinkcije polova. Prema četiri Arūpa Jhāna, Arūpaloka je podeljena na četiri plana:

- 1) *Ākāsaṇaṅcāyatana* – sfera koncepcije beskonačnog prostora
- 2) *Viññānaṅcāyatana* – sfera koncepcije beskonačne svesnosti
- 3) *Ākiñcāññāyatana* – sfera koncepcije ništavila
- 4) *N’eva saññā n’asaññāyatana* – sfera ni percepcije ni nepercepcije

Buda nije zastupao bilo kakvu kosmološku teoriju. Suština njegovog učenja nije pod uticajem ni egzistenije, ni ne-egzistencije ovih planova. On je učio da ne treba verovati onome što se protivi razumu, ali da ne treba odbaciti ono što nije dostupno jedino zbog ograničenosti našeg znanja.

Holistička paradigma

Drago Bjelica

Kosmička evolucija

Holistička paradigma Kosmička evolucija

Svemir i neispoljeni Potencijali

SVEMIR je ono što je beskrajno, neograničeno. Reč-kovanica „Sve-mir“ ukazuje na uspostavljanje ravnoteže polja svesti i snage, koja postoji pre ispoljavanja, i u kojoj će čitavo ispoljavanje završiti svoju veliku igru.^[33]

Dimenziju Svemira možemo smatrati beskonačnom: gde je sve mirno bez manifestacija, nema postojanja i nema vremena. U apstraktnom postojanju, ono što je iskonsko i večno su dva neispoljena *Potencijala*:

Potencijal svesti i reagovanja i Potencijal svemirske inercije.

Kao dva polja neispoljenog Apsoluta, Potencijali su svojim osobinama sasvim suprotstavljeni. Oni se mogu uravnotežiti u stanje mira (Svemira), a na narušavanju balansa suprotnosti počiva sva kosmička manifestacija.

Neispoljeni *Potencijal svesti i reagovanja* je vibrirajuće polje u kome u svakoj tački deluju sile iz svih pravaca na tu tačku. Ovaj Potencijal ima holografsku strukturu, tj. svaka njegova tačka ujedno je i Celina. Njegovi atributi su: kretanje (vibracija), život, svest, ljubav i blaženstvo.

Potencijal svesti i reagovanja nema masenost, ne zauzima prostor i ne može se ispoljiti bez sinergijskog procesa mešanja i manifestacije sa potpuno suprotstavljenim entitetima Potencijala svemirske inercije.

Potencijal svemirske inercije je polje gde iz svake tačke u svim pravcima deluju sile koje se međusobno poništavaju, što daje inerciju Svemira. Odluke su: ne-kretanje, ne-svest, smrt, svođenje svega do ništavila.

Napon Potencijala svesti-reagovanja je tzv. *Božanska volja* i predstavlja kosmičku apstraktnu pozitivnu snagu, dok se napon Potencijala svemirske inercije zove *Slobodna volja* i predstavlja polje negativne, haotične snage.

Apsolutna svest

Svest je ispoljena u dualizmu dva Potencijala i nosilac je ukupne apsolutne volje kao potencijala ispoljavanja u Kosmosu. To je suptilni, neispoljeni oblik uzrokovanja, sazdan po principu holografskih polja.

Indukcioni uticaj Potencijala svesnosti i reagovanja uslovljava ispoljavanje *Apsolutne svesti* i *Kosmosa* u polju svemirske inercije.

Svaku dimenziju postojanja uslovljava određeni oblik svesnosti. Sve svesti su hijerarhijski umrežene i holografski povezane, jer potiču od istog Potencijala svesti i reagovanja. Svi oblici svesti u matrici su Apsolutne svesti, koja usmerava kosmičku involuciju i evoluciju.

Apsolutna svest ima moć reagovanja, spoznaje, utiskivanja memorije u polju snage svakom tačkom, kao i celinom. Ovo prikazuje beskonačnu brzinu prenosa informacija, što isključuje postojanje vremena.

Apsolutna svest sadrži sve informacije u oblicima reagovanja i vibratornih obrazaca. Stoga ona sadrži sve mogućnosti ispoljavanja. Pošto tu nema mase ni snage, to ukazuje takođe na relativnost prostora.

Da bi se Apsolutna svest mogla ispoljiti, potrebno je da se ograniči. Arhetipski oblik ograničavanja čiste svesti za ispoljavanje je Kosmos.

Kosmos je jedinica Apsolutne svesti, jer se ispoljava po njenoj ideji. Apsolutna svest je samodovoljna i ima težnju ka ispoljavanju. U odnosu na ispoljene oblike snage, svest ima privlačnost u obliku ljubavi, kao i mogućnost oblikovanja polja u kvante snage i materijalne oblike.

Apsolutna svest je entitet u Kosmosu koji ne podleže relativnosti. Ona postiže potpuno sažimanje vremena i prostora u jednoj tački, koja istovremeno prožima i uslovljava ispoljavanje ukupnog Kosmosa. Ovo se odvija na holografskom principu, brzinom Apsolutne svesti, tj. beskonačnim brzinom, zbog čega je Kosmos jedinica Apsolutne svesti.

Apsolutna svest je apstraktna i neuslovljena, za naše poimanje; svi drugi oblici svesti su uslovljeni i imaju svoje dimenzije vremena i prostora.

Ispoljavanje Apsolutne svesti iniciraju apstraktna kretanja i sinergija početnih Potencijala. Sve što se ispoljava pod uticajem Apsolutne svesti je večno; ono što se ispoljava uticajem drugih oblika svesti je relativno.

Apsolutna svest je stanje bez lokaliteta, bez uzročnosti, lišeno vremena i prostora, sa istovremenim prožimanjem svesnošću kompletnog Kosmosa, uz sposobnost vizije stanja u svakoj tački relativnog Kosmosa kao i mogućnost modifikacije svih polja u Kosmosu odnosno pokretanja svake manifestacije.

Apsolutna svest ima težnju za stvaranjem-ispoljavanjem, odnosno za svojom stalnom reprodukcijom iz implicitnih i eksplicitne poretke i obratno.

Ova težnja ostvaruje se najpre kroz manifestovanje ideje polariteta, kao i ideje vremena, prostora i kosmičke svesti, kroz ideju kosmičkog reaktora za ispoljavanje kosmičkih svesti i involutivnih procesa, pa sve do nastanka jezgara snage i arhetipskog oblika materija, i na kraju - logoidnih svesti.

Ovo je ujedno implicitni oblik Apsolutne svesti, dok je njen eksplicitni oblik Kosmos, odnosno kosmička svest. Apsolutna svest svojim implicitnim poretkom uslovljava arhetipske forme u Kosmosu i manifestovanje deset kosmičkih snaga, koje uzrokuju ispoljavanja svih kosmičkih sadržaja.

U svom implicitnom obliku, Apsolutna svest je neispoljeno postojanje, a uz apstraktnu snagu Kosmosa manifestuje se u eksplicitni oblik kosmičke i logoidne svesti, koje se takođe manifestuju na svim planovima postojanja.

Jedan od atributa Apsolutne svesti je *moć*, koja se sastoji od pokretanja i kontrole manifestacije, odnosno njenog prestanka u eksplicitnom poretku.

Apsolutna svest je *jedinica*, nema odnos s nečim drugim, već samo unutar sebe usmerava tok manifestacije. Da bi bila to što jeste, i da bi ispoljila neki eksplicitni poredak, ona stiže i potvrđuje sva iskustva manifestacije.

Kosmički modul

U delu Svemira odvija se kosmičko ispoljavanje, čiji aksiom je dualnost. Dovađenjem početnih Potencijala u sinergetski odnos, aktiviraju se njihove suprotstavljene osobine, što izaziva proces manifestacije, pri čemu sve ispoljeno ima u sebi karakteristike ovih Potencijala (manje ili više).

Dualnost početnih Potencijala uzrok je ispoljavanja Apsolutne svesti i Kosmosa. Apsolutna svest stvara prostorno-vremenski ambijent za svoje sinergetsko ispoljavanje u inertnoj i senzitivnoj osnovi Svemira.

Kosmos je okvir ispoljavanja ukupne manifestacije. To je tačka u Svemiru gde počinju prostor, vreme i sve forme i dimenzije kosmičkog ispoljavanja.

Apsolutna svest započinje kreaciju - *Idejom kretanja*. Pored apstraktnog ispoljavanja, *Vibracija* jeste prvi čin kosmičkog ispoljavanja, kojim se u inertnoj i senzitivnoj osnovi svemira uspostavlja zakon akcije i reakcije.

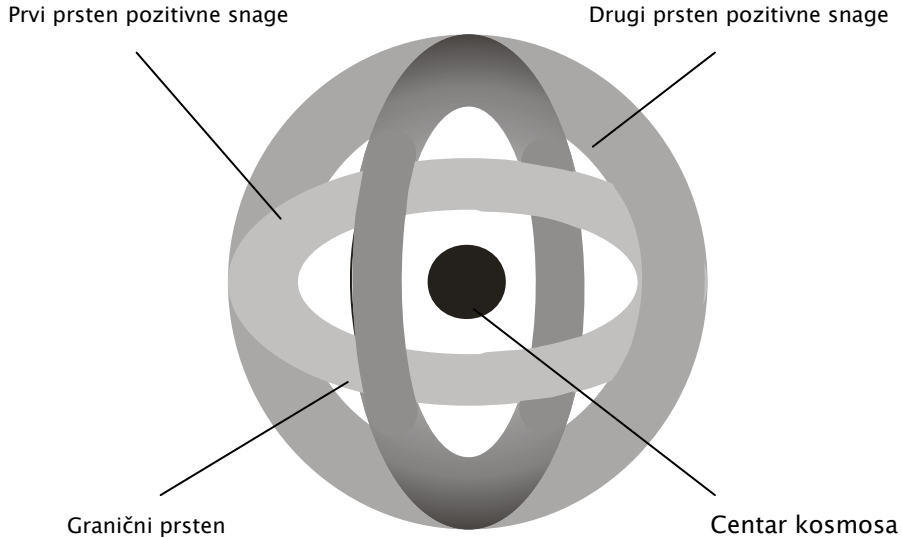
Vibracijom se ispoljavaju polja kosmičkih snaga s potencijalom božanske volje. Na tu inicijalnu akciju kosmičke snage, inercijalni Svemir odgovara indukcijom suprotstavljenog polja haosa, sa atributima slobodne volje.

Vibracije uslovljavaju polje usmerenog kretanja, koje svemirska inercija ograničava, pri čemu ga istovremeno zakrivljuje i zatvara u kosmički krug.

Ovaj krug svojim momentom pokreće unutarjni deo Svemira: indukuje suprotstavljeno kretanje - drugi kosmički krug, koji uravnotežuje dejstvo na širi Svemir. Ovim Svemir ograničava Kosmos u dva okomita prstena, čije međudejstvo tada postaje osnova celokupnog ispoljavanja u Kosmosu.

Kao reakcija na ova apstraktna kretanja ispoljava se treće polje, Granični prsten, koji fazno osciluje između prethodna dva, pojačavajući naizmenično njihove uticaje tj. procese stvaranja i uravnotežavanja u čitavom Kosmosu.

Ova tri prstena spregnuta su sa dvanaest polarizovanih Zrakova, što onda u celini odražava apstraktni kostur Kosmosa, kao model manifestacije.

Kosmički modul

Tri prstena kosmičkog modula čine trojstvo ispoljene kosmičke svesti. Sinteza tri snage je sila svesnosti u centru Kosmosa, koja emanira četvrto polje, Snagu svesnosti. Centar Kosmosa, sa snagom ljubavi i svesti, iskonski je polaritet sposobnosti reagovanja u odnosu na svemirsku inerciju.

Kosmički modul kompletira se sa 12 kosmičkih zraka, koji teku iz centra Kosmosa, naizmenično se odbijaju od oba graničnika i vraćaju u centar. Tako, sva kretanja zatvaraju „osmicu“, koja je trajni oblik kretanja u Kosmosu.

Kosmički modul sa 3 prstena i 12 kosmičkih zraka indukuje ispoljavanje na svim planovima postojanja, od svesti do materije. Ovo odražava ispoljavanje Apsoluta iz njegovog implicitnog poretka u eksplicitni poredak Kosmosa.

Početna kosmička vibracija ispoljava dva suprotstavljena kretanja;, kroz projekciju kružnog kretanja na kosmički modul, prenosi se na vibraciju koja dalje uzrokuje svu holografsku manifestaciju i stvaranje u Kosmosu.

Tri snage, kao celina ispoljene kosmičke svesti, utiču na kvantovanje sila i na sinergetske procese ispoljavanja novog, na svim planovima postojanja.

Stvaranje i ispoljavanje odvijaju se u zatvorenom kosmičkom modulu: sve što se ispolji ulazi u kombinaciju i utiče na ono što se ispoljava kao novo. Tako se sve stvoreno u Kosmosu strukturira na holografskom principu.

Polje volje-svesnosti kao i inertno svemirsko polje čine pokretačke snage ukupnog ispoljavanja u Kosmosu, ujedno sprečavaju da uticaji kosmičke manifestacije budu preneti na Svemir. Inercijalna snaga nameće forme i okvire, dok svesna snaga teži svesti, kretanju i neograničenoj slobodi.

U Svemiru ne postoje otpori kretanju, zato ovo kretanje ne gubi snagu, već inicira novo kretanje u svemirskoj inerciji. Dugim procesima indukcije i reakcije nastaje pulsirajući Kosmos, na trostrukom polju sila i svesnosti.

Uz tri prstena, modul Kosmosa sadrži sedam *koncentričnih prstenova*, koji predstavljaju sedam kosmičkih ravni postojanja. Svaki od ovih sedam nivoa ima svoj dijapazon frekfencija. Sedma ravan je ravan materijalnog stvaranja i ispoljavanja; ostale ravni pripadaju duhovnim hijerarhijama.

Kosmos je ograničen u Svemiru, ne širi se, i okružen je poljima i silama Svemira (Haosa) i Kosmosa (Apsolutne svesti). U procesu manifestacije on se zgušnjava kao model ispoljavanja snaga, materije i svesnog postojanja.

Prekomerna zgusnutost snaga i materije aktivira - *antikosmički modul*, inverzan kosmičkom (poput „crnih rupa“), koji pokreće dekompenzovanje kosmičkih snaga i materija i vraća ih u stanje sila i prvobitnih polariteta.

U našem Kosmosu snaga je pozitivan potencijal. Da je prvo kretanje imalo suprotan smer, umesto Kosmosa ispoljili bi se Anti-kosmos i antimaterija.

Kosmička i logoidna svest

Apsolutna svest je bez prostora i vremena, a svi ostali oblici svesti su uslovljeni i imaju svoje dimenzije vremena i prostora. Apsolutna svest se kroz apstraktne mehanizme Kosmosa ispoljava u vidu kosmičke svesti.

Apsolutna svest ispoljava se u kosmičkom obliku uz procese involucije i evolucije, uz ograničen broj entiteta, da bi se iz objektivnog postojanja, kao sazrelo seme sa iskustvom postojanja, vratila u Apsolut i nepostojanje.

Samo Apsolutna svest ima mogućnost da emanira duhovne božanske iskre koje su večne; ostala duhovna bića, od kosmičkih i logoidnih svesti, preko duhovnih bića, mogu ispoljavati samo relativne duhovne forme.

Božanska iskra obavlja kosmičku evoluciju na svim ravnima postojanja i iskušava uticaje svih kosmičkih zraka. Logoidna svest stiče kosmičku svest kao projekcija svoje upotpunjene materijalne čestice. Takva logoidna svest sa svojom maglinom vremenom nalazi mesto ravnoteže u Kosmosu.

Sve čestice u kosmičkom stanju holografski su povezane kosmičkom svešću. Na sličan način sve reflektovane jedinice vasiona povezane su sa svojim tvorcima u Kosmosu putem zraka, preko kojih dobijaju snagu.

U odnosu na Apsolutnu svest, kosmička svest je ograničena prostorom Kosmosa i ispoljavanjem, koje počiva na polaritetima, vremenu i prostoru.

Kosmička svest sadrži u sebi sve *engrame*, tj. vibratorne obrasce, za sve ono što se ispoljava u Kosmosu, kroz sve procese involucije i evolucije. Ova svest spoznaje se samo intuitivnom spoznajom, odnosno otkrivanjem.

Kosmička svest je ispoljeni oblik Apsolutne svesti, ali za naš um to je implicitni poredak. Iz implicitnog, Kosmos izvire u eksplicitni model za ispoljavanje kosmičkih snaga, stringova, kvarkova i logoidnih svesti.

Ovaj eksplicitni proces ispoljavanja, i sve što se ispoljava u ovoj fazi kosmičke manifestacije, pod direktnim je uticajem Apsolutne svesti.

Kosmos je takođe ambijent za proces evolucije najkompleksnijih entiteta do božanske svesti. Apsolutna svest u Kosmosu utiskuje svest entitetima Logosa, koji će po tom uzoru iz svojih podsvesti ispoljavati vasione.

Na ovaj način, kosmička svest se preslikava u brojne entitete logoidnih svesti, na čijoj osnovi Logosi ispoljavaju vasione i njihove sadržaje.

Svaka materijalna čestica jeste jezgro sinergetskog ispoljavanja snage i sposobna je da stvara božansku iskru, koja evoluiru u vasionama. Božanska iskra u stalnoj je vezi sa svojom kosmičkom česticom, od koje crpi snagu.

Pošto se u vasioni prvo ispoljava objektivna svest, uslov njene evolucije je posedovanje materijalnog tela. Osim materijalnih, ima i drugih oblika postojanja, kao što su mentalne i duhovne snage, i oblici energetskih snaga.

Kao što su sve kosmičke materijalne čestice proizvod Kosmosa, tako su i reflektovane duhovne strukture u vasioni projekcije određenih kosmičkih struktura, a njihovu evoluciju u vasioni uslovljava logoidna svest.

Mada nastaju na istim principima, logoidne svesti vasiona se razlikuju. Logoidna svest uslovljava involutivno - evolutivne procese svojih entiteta. Svaka vasiona svoju evoluciju završava kad sama postigne logoidnu svest.

Kroz uslovljavanje evolucije svoje vasione i dejstva kosmičkih uticaja, logoidna svest stiže odgovarajuće objektivne oblike svesti. Sinergetskim sažimanjem ideja objektivne evolucije u vasioni, stvara se potencijal sinergetske sinteze i reagovanja, čiji je rezultat kreacija novih sadržaja.

Vasiona nastaju u okvirima logoidne svesti i predstavljaju njenu jedinicu. Uz evoluciju svoje vasiona, logoidna svest stiže iskustvo objektivne svesti. Logoidna svest naše vasiona uslovljava celokupno ispoljavanje u njoj.

Tokom svog kosmičkog ispoljavanja, logoidna svest stiže kosmičku svest i svest o sebi. To iskustvo sticala je uz stalno prisustvo jezgra svoje snage - materijalne čestice i Apsolutne svesti, stoga pored svesti stiže i snagu.

Logoidna svest nasledila je atribut Apsolutne svesti, samo uz manju kapacitivnost, kao i uz mogućnost uslovljavanja evolucije u svojoj vasioni. Svojom snagom i obrtnim momentom, logoidna svest sakuplja „građu“ i pristupa uslovljavanju svoje vasionne i svega što je manifestovano u njoj.

I logoidna svest ima vlastitu evoluciju. Svaka vasiona prožeta je svojom logoidnom svešću, tj. svešću Logosa koji ima svest o sebi i kosmičku svest, a kroz učešće u evoluciji svojih vasiona stiže objektivnu svesnost.

Arhetipski otisak jezgra života u Kosmosu predstavljaju *božanske iskre*, koje ulaze u manifestujuću vasionu. Prema mestu i uslovima svog nastanka, božanske iskre imaju kosmičko poreklo, uz jurisdikciju Apsolutne svesti.

Sama božanska iskra je oblik svesti koja ulazi u manifestaciju u vasioni. Jezgro života kao večni izvor snage, ostaje u kosmičkom stanju postojanja, a samo arhetip svesti ulazi u manifestaciju vasionne i svoje ispoljavanje.

Božanska iskra u sebi ima svest o svom kosmičkom nastanku, ali nema svest o ukupnoj kosmičkoj manifestaciji i svest o objektivnom ispoljavanju. Ulazeći u ispoljavanje logoidne svesti, ona biva uslovljena ovom svešću.

Ono što logoidnoj svesti nedostaje jesu iskustva reagovanja u stvaranju i ispoljavanju objektivnog, materijalnog sveta. Sticanjem ovih iskustava ona i sama zadobija objektivnu svest i to kroz ispoljavanje naše vasionne i čoveka.

Materijalna čestica i božanska iskra su početak evolucije kroz sticanje kosmičkih svesnosti, svesti o sebi, i na kraju - objektivne svesnosti.

Podsvesni arhetip Kosmosa inspiracija je logoidnoj svesti za ispoljenje vasionne. Arhetipske slike jezgara života, koje je logoidna svest privukla na svom putu kroz Kosmos, takođe su osnove sinergetskog ispoljavanja ljudi.

Entitet čovekove logoidne prirode je *individualnost*, a rezultat inverzne indukcije - *ego*, koji ima suprotne osobine, poput posesivnosti i odbijanja. Ovim atributima, naša vasiona ulazi u fazu ispoljavanja objektivne svesti.

Kosmička manifestacija

Manifestacije u Svemiru su ciklične. Uz procese evolucije, to uključuje vraćanje sveg ispoljenog u stanje početnih Potencijala. Svaki ciklus počinje vibracijom i naponom božanske volje, kao kretanje Potencijala svesti kroz Potencijal svemirske inercije, uz manifestovanje prostora i vremena.

U svakom ciklusu ispoljavaju se Apsolutna svest i kosmički modul, dok se u Potencijal svemirske inercije utiskuje memorija sinergetskih procesa. Cilj manifestacije je reprodukcija Apsolutne svesti i samih Potencijala.

Manifestacija Kosmosa počiva na apstraktnim kretanjima svesti, ideja i misli, ispoljavanju vibracije, kretanju polja i sila, na kompenzaciji sila u materijalne čestice, kao i ispoljenju raznih entiteta u procesu evolucije.

Sva manifestacija u Kosmosu je svrsishodna, jer se ispoljava u matrici kosmičke svesnosti i pulsira sa fazama ispoljavanja i uravnotežavanja.

Pod uplivom Apsolutne svesnosti, ispoljavanjem zakona, nastaju duhovne snage koje regulišu funkcionisanje Kosmosa, kroz ispoljavanje subatomske čestice (stringova, kvarkova) kao i duhovnih i materijalnih formi i snaga.

Kroz procese involucije i evolucije, sazrevaju razni duhovni entiteti i bića indukovana od strane Apsolutne svesti, sve do nivoa Apsolutne svesti.

U ove duhovne entitete spadaju: *logoidna bića* (bogovi vasiona), entiteti koji uslovljavaju ispoljavanje *snaga* i *energija* uz pojavu *formi*, entiteti koji uslovljavaju razvoj *duha* i entiteti koji su nosioci evolucije *humanih vrsta*.

Svi entiteti nastaju indukcijom iz Apsolutne svesti kao *božanske iskre*, sa božanskom voljom i božanskom svešću. Evolucijom, oni ostvaruju sva tri oblika svesti: objektivnu svest, svest o sebi i kosmičku svest, čime spoznaju sve mogućnosti reagovanja i postaju „holografška tačka“ Apsolutne svesti.

Ostali entiteti u Kosmosu, bilo da su nastali genetski ili indukovani od drugih duhovnih entiteta, ne mogu postići jedinstvo sa Apsolutnom svešću.

Manifestacija kreće iz Svemira u stanju ravnoteže, ispoljavanjem Čiste svesnosti. Izlazeći iz ravnoteže Svemira, Apsolutna svest ispoljava se kao Potencijal svesti i kretanja, uz suprotni Potencijal svemirske inercije.

Neispoljeni Potencijal svesti-reagovanja viši je od Apsolutne svesti, jer Apsolutna svest sadrži kombinaciju dva neispoljena Potencijala, dok kosmička manifestacija traje dok se dva Potencijala naponski ne izjednače.

Kosmos se ispoljava kao model sinergetskog kombinovanja ta dva stanja postojanja (odnosno postojanja i nepostojanja) i relativno večne vibracije, što odražava večnu manifestaciju stvaranja u svim dimenzijama postojanja.

Sinergijom svesti i snaga, početni Potencijali indukuju kosmički modul gde se sinergetski sintetizuje Apsolutna svest, kao zakon Kosmosa. Sve što se u Kosmosu ispolji ima relativno postojanje, pa i sam kosmički modul.

Kosmos je ograničeni deo Svemira prožet Apsolutnom svešću, a razlike između dva Potencijala daju ukupnu božansku i slobodnu volju, tj. svest i snagu u odvijanju svih sinergetskih procesa i sve kosmičke manifestacije.

Kosmos se ispoljava kao modul svekolike manifestacije - i duhovnog i materijalnog. On ima sve atribute jedinice Apsolutne svesti, koja nosi u sebi arhetip koji određuje konačno stanje date manifestacije u Kosmosu.

Sve što se manifestuje i ispolji u Kosmosu, a i sam Kosmos, je relativno tj. u stalnim promenama. Prvi oblici ispoljavaju se kao virtuelna stanja i forme, a zatim se ispoljavu polja i snage, i na kraju involucije - *materija*.

Sva kosmička manifestacija odvija se na holografskim principima. Sve novo što se ispolji ima sposobnosti indukovanja, kombinovanja i reagovanja sa prethodno postojećim, kroz sinergetske procese stvaranja i ispoljavanja.

Simbolična slika manifestacije je zmija savijena u krug, koja guta svoj rep. Ovim se ilustruju nastajanja novih formi, odnosno procesi kosmičkog stvaranja i antikosmičkog dekompenzovanja Kosmosa i njegovih sadržaja.

Manifestacija počinje ispoljavanjem duhovnih komponenti arhetipa i ide u proces ispoljavanja kosmičkih polja i snaga, a odvija se u četiri faze:

- 1) sinergija manifestacije stvaranja-ispoljavanja, 2) ispoljavanje involucije
- 3) ispoljavanje evolucije i 4) manifestacija vraćanja u neispoljene Potencijale

U Kosmosu su aktivne prve tri faze; mehanizam dekompenzovanja vrši se pod uticajem antikosmičkog modula dekompenzovanja i razlaganja.

Procesi manifestacije nisu samo odlike ispoljavanja fizičkog sveta, već i dimenzija raznih formi kod nematerijalne prirode snaga, umova i svesti. Materija je proizvod dugih epoha sinergetskih kombinovanja i involucije

Manifestacija počinje iz polariteta, koji daju napon kretanja i trajanja. Proces uključuje osam polariteta, koji omogućuju prelaze iz implicitnih u eksplicitne poretke, a kojima čovek daje pozitivne ili negativne atribute.

Početni smer kretanja apstraktnih ideja sila i polja, zatim i realnih, kao i kretanje materijalnih ispoljavanja u desnu stranu, opredelili su karakter Kosmosa kao modula ispoljavanja svih oblika svesnosti, snaga i materija kroz negativno naelektrisanje elektrona, kao i stvaranje sveta i materije.

Vreme je apstraktna i relativna dimenzija za proces manifestacije i ispoljavanje raznih oblika reagovanja i kretanja umova i svesti, i samim tim je relativno, kako za dimenzije ispoljavanja, tako i za ispoljene forme.

Proces ispoljavanja ima princip *holograma*. Planovi postojanja izviru jedni iz drugih. Implicitna stanja se razvijaju u eksplicitne hijerarhije, da bi ponovo postala implicitna i ispoljavala nova eksplicitna stanja.

Početni impuls manifestacije je Vibracija, koja uslovljava sinergetsku interakciju početnih Polariteta, uz procese reagovanja, indukovanja i kompenzovanja. Ova Vibracija aktivira i drugo lice manifestacije - svest.

Za igru manifestacije u Kosmosu neophodne su harmonija, svrsishodnost i upravljivost; to obezbeđuje Apsolutna svest, koja uslovljava ostale svesti.

Volje Potencijala svesti i reagovanja u Apsolutnoj svesti ispoljavaju se kao *božanska i slobodna volja*, koje su generatori kosmičke manifestacije. Božanska volja teži ka centru Kosmosa, sa osobinama ljubavi, a slobodna volja teži periferiji, sa osobinama destrukcije, ograničavanja i neznanj.

Tri snage sjedinjene u Apsolutu čine trostruki polaritet snage stvaranja, uravnoteženja i razaranja ili destrukcije. Ove tri sile prate manifestaciju na svim nivoima postojanja, a ispoljile su se kroz tri kosmička prstena.

Prva dva prstena su generator kosmičke manifestacije. Oni imaju i svoje svesnosti, nasledene od početnih Potencijala. Oni balansiraju uticaje na spoljni Svemir, dok se interakcije prenose na treći, uravnotežujući prsten.

Ovaj treći prsten osciluje između prethodna dva, od jednog do drugog. Njegova uloga je da naizmenično pojačava dejstvo jednog a zatim drugog prstena, i da ovim impulsima usmerava celokupnu manifestaciju Kosmosa.

Treći kosmički prsten, kao nova kosmička snaga, začetnik je pulsiranja Kosmosa i nastanka duha na bazi uticaja početnih Potencijala. On je pod prevashodnim uticajem kosmičkog prstena božanske svesnosti i volje.

Na taj način nastaje trajno pulsiranje, sa rastom i smanjivanjem početnih delovanja kosmičkih snaga, što daje stabilnost manifestaciji u Kosmosu. Stabilizacijom međudejstava tri prstena, njihovi dalji uticaji prenose se na unutrašnjost Kosmosa, sa sedištem Apsolutne svesti u centru Kosmosa.

Sinergetskim uticajima snaga i volje tri prstena, dolazi do separacije u kosmičkom disku na sedam koncentričnih sfera sa različitim vibracijama, gde se raspoređuju materijalne čestice, po veličini i specifičnoj težini.

Sinergetskim dejstvom tri prstena, kao i sedam koncentričnih planova, Kosmos se dalje segmentira strujnicama sila ili zracima. Ovih zrakova je dvanaest, i u njima se sažimaju uticaji pomenutih polja. Zraci u parovima struje iz centra ka periferiji i obratno, u obliku položenog znaka osmice.

Apstraktni modul kosmičkog stvaranja i ispoljavanja čine tri kosmička prstena, sedam kosmičkih ravni postojanja i dvanaest kosmičkih zraka, što ukupno predstavlja sklop od dvadeset dva tvorilačka principa Kosmos.

Kretanje uslovljava dimenziju vremena, uz ispoljenje ograničenih formi kao delova neograničenog prostora. U procesu manifestacije ispoljavaju se prvo apstraktne (duhovne) forme, a zatim snage i materijalne forme.

Apsolutna svesnost nastala je mnogo ranije od materije. Kosmos je prva forma duhovne manifestacije, kompenzovana primarnim snagama, koje čine prvo „sveto trojstvo“ procesa manifestacije - tri prstena kao polja snaga.

Svaka manifestacija uslovljava svoje vreme, kao i odgovarajuću svesnost. Svesnost je vezana za duhovnu formu. Sve forme nastaju i kompenzovane su duhom i snagama, pa i svaka materijalna forma. Kompenzovanjem duha ili snaga, forme imaju relativno trajanje i podležu vraćanju u polazna stanja.

U manifestaciji postoji duhovni svesni proces i ispoljavanja snage i materije, sa formama i sadržajima. Sadržaji imaju svoje oblike svesnosti. Kroz ovo možemo pratiti odnose svesnog i nesvesnog u međusobnoj relaciji.

Procesom kompenzovanja neki procesi svesnosti zatvaraju se u forme nesvesnosti. Iskustva procesa manifestacije i mehanizam dekompenzacije oslobađaju svest iz formi, pri čemu se nesvesna stanja prevode u svesna.

Sve duhovno i materijalno zasnovano je na holografskim principima i na zakonu implicitnog i eksplicitnog ispoljavanja. U Apsolutnoj svesti svaka tačka odražava celinu, a celina svesno odražava svaku svoju tačku.

Apsolut svojom moćima emanira holografске tačke svesnosti u kosmički modul ispoljavanja, radi sticanja iskustava kroz procese manifestacije. To se odvija kroz sve ravni postojanja, sve do objektivnog (fizičkog) plana.

Kosmos se širi kroz reprodukciju u vidu igre dekompenzacije postojećeg i kreacije novog Kosmosa, uz postupno zahvatanje sve većeg obima Svemira.

Sve što se u Kosmosu ispolji sadrži deo Potencijala svesti i reagovanja, koji ispoljenom entitetu daje formu, svesno osećanje i kretanje. Čitavo stvaranje i ispoljavanje u Kosmosu odvija se kroz sinergetske holografske procese koje uslovljava kosmički modul, uz različite dimenzije postojanja.

U manifestaciji, početni Potencijali prolaze razne dimenzije postojanja i vraćaju se u neispoljeno, dok je vibracija odraz kretanja i života. Ona stvara otisak u svemirskoj inerciji, memoriju koja kumulativno daje svest. Svest i znanje, kao tragovi kretanja, osnova su novih ciklusa manifestacije.

Svest ima sposobnost prožimanja čitavog Kosmosa i može biti svedena na tačku, kao holografska tačka svesti. Iz ove osobine svesti, sve stvaranje u Kosmosu odvija se kroz sinergetske procese, na holografskim principima.

Holografsko-sinergetski procesi stvaranja u Kosmosu su kumulativni i sve ispoljeno utiče na sve novo, što se ispoljava kroz sinergetske procese akcije, reakcije, indukcije, kao i procese povratka u početne Potencijale.

Kroz proces kosmičke manifestacije iskušavaju se svi oblici reagovanja u Kosmosu i svih iskustava. To je dostupno i čoveku kao duhovnom biću koje iskušava sve vrste svesti: objektivnu svest, svest o sebi i kosmičku svest.

Sva duhovna bića u Kosmosu imaju dušu nastalu indukcijom Apsolutne svesti, uz mogućnost evolucije unificiranja sa Apsolutnom svesnošću.

Ostali entiteti: stringovi, kvarkovi, subatomske čestice, atomi, planete i vasiona takođe uključuju komponente Potencijala svesti i reagovanja koji omogućava oblik, reagovanje, život i evoluciju do odgovarajućeg nivoa.

U klimaksu manifestacije, balans volja kosmičkih Potencijala pokreće *antikosmički* proces, pri čemu se sve što je ispoljeno rastvara u stanje Potencijala. Kroz dekompenzovanje u neispoljene Potencijale indukuju se i naponi početnih Potencijala, tj. Slobodne volje i Božanske volje, kako bi kosmička manifestacija mogla da pripremi i otpočne svoj novi ciklus.

Kvantovanje snaga i materije

Odlika privlačenja početnih Polariteta omogućuje procese manifestacije. Ona počiva na privlačenju centra i okoline i odvija se na dva nivoa:

neispoljeno - ispoljeno, svesno - nesvesno, subjektivni svet - objektivni svet

Kao što se materija i energija ispoljavaju u svom prostorno-vremenskom ambijentu, i zakonitost polariteta ima svoju evoluciju u istom ambijentu. Zavisno od smera kruženja sile, nastaje polje koje ima privlačnost centra, a suprotno indukovano kruženje izaziva polje sila usmerenih ka periferiji.

Princip polariteta ispoljava se na svim ravnima postojanja. U procesu sinergetskog stvaranja, polariteti se sa apstraktnih polja utiskuju u polja snage, a zatim iz polja snage u nosioce evolucije - *materijalne čestice*.

Za jedan ciklus ispoljavanja Kosmosa, Apsolutna svest indukuje i ispoljava božanske iskre svesnosti. To su duhovne jedinice različitih nivoa svesti i sa različitim mogućnostima evolucije. Božanskih iskri ima osam vrsta ili rojeva, i one svojom evolucijom obezbeđuju ukupnu manifestaciju u Kosmosu.

Prvi roj čine božanske iskre koje evoluiraju za uloge bogova vasiona, drugi za ispoljavanje snage i polja, treći za mogućnost ispoljavanja oblika, a četvrti za proces ispoljavanja duha. Četiri poslednja roja evoluiraju za mogućnost ispoljavanja populacija humanih vrsta, među koje spadaju i ljudi na Zemlji.

Prva četiri roja evolucijom najpre stižu kosmičku svest i svesti o sebi. Sva ova bića stižu objektivnu svesnost kroz evoluciju humanih bića. Četiri poslednja roja u evoluciju kreću inverzno, sticanjem objektivne svesnosti, a zatim nastavljaju razvoj kroz sticanje svesti o sebi i kosmičke svesti.

Pod direktnim nadzorom Apsolutne svesti otpočinje ispoljavanje duhovnih entiteta koji se manifestuju kao najkompleksnije energetske forme. Ovakvi entiteti prvo razvijaju svest o sebi i kosmičku svest, čime postaju logoidni bogovi, sa logoidnim svestima, koji zatim uslovljavaju evoluciju vasiona.

Jezgra života, kao nosioci razvoja životnih oblika i vrsta, ispoljavaju se kompenzacijom snage u kosmičkom reaktoru. To su jedinice ispoljavanja snage, a na drugoj ravni postojanja to su vibratorne materijalne čestice.

Sinergijom trostrukog magnetnog polja, Kosmos segmentira na 7 ravni. U secištu polja, u centru Kosmosa, nastaju zraci kojima teku indukovane tangencijalne sile. Trostruko magnetno polje daje i 12 kosmičkih zraka.

Sažimanjem apstraktnih kretanja na brzinama većim od brzine svetlosti i na subatomske rastojanjima, ispoljavaju se - polariteti i kvanti sila.

Poslednja snaga je apsolutna snaga, koja nastaje unifikacijom svih snaga iz Kosmosa i koja uslovljava stvaranje brojnih kosmičkih sila i materija.

Početak ispoljavanja materije nastaje sa procesom indukcije nuklearnih sila, koje tangencijalnim silama stvaraju čvrst spreg sila i vrtloge, koji su uzrok ispoljavanja *stringova*, masenih čestica koje čine deo *kvarka*.

String čini temelj i praformu svega što se manifestuje u objektivnom postojanju Kosmosa. On nosi dva početna Potencijala: svesti i reagovanja, odnosno inercijalne snage i masenosti. String ima svojstvo energetske forme, ali istovremeno i svojstvo materije, kompenzovane iz energije.

Ispoljavanje materije počinje od stringova, prelaznog oblika energije u materiju. Ali, i string je rezultat kvantovanja, kao što je i svaka faza sjedinjavanja stringova u kvarkove, a ovih u neutrone, atome i dalje, do ispoljenja objektivnog sveta, posledica sinergetskih kreacionih procesa.

Sile u centru Kosmosa emituju toplotu, stringovi se spajaju u kvarkove, prve stabilne čestice. U nastanku kvarkova može učestvovati veći broj stringova. Najmanji kvark sastoji se od tri stringa, a najveći od deset.

Kvark je jezgro života, čije tangencijalne i nuklearne sile večno kruže. Ostale sile - magnetna, gravitaciona i električna, učestvuju u spajanju kvarkova u pozitivne i negativne čestice, tj. u pozitrone i neutrone.

Zavisno od smera rotacije elektrona, kvark ima pozitivno ili negativno naelektrisanje, dok broj stringova određuje njihove osnovne karakteristike: specifičnu težinu, veličinu i sposobnost kretanja oko sebe i u Kosmosu.

U procesuima ispoljavanja maglina, galaksija i vasiona nastaju sunca, uz visoke temperature i lančane termonuklearne fuzije, pri čemu se kvarkovi kompenzuju u pozitrone i neutrone, a oni se fuzionišu u atomska jezgra.

U nastanku vasiona usijani gasovi prelaze u stanje plazme, uz ispoljavanje nuklearnih sila koje učestvuju u oblikovanju protona, neutrona, atomskih jezgara i atoma. Zavisno od broja protona i neutrona u jezgru, manifestuju se razni atomi, koji sačinjavaju elemente. Spajanjem atoma u molekule nastaje objektivni svet, sa dve osnovne vrste materije - neorganskom i organskom.

Materija se dalje ispoljava u pet agregatnih stanja i to:

- 1) čvrsto stanje, 2) tečno stanje, 3) plazma (fuzija i fisija),
- 4) гасовито стање (кваркови), 5) етерично стање (стрингови)

Organska materija je složenija, ali osnovne zakonitosti suprotstavljenih sila, naelektrisanja, memorisanja, magnetnih i drugih sila iste su kao i kod nerganske. Isti je i holografski princip u građi ćelije, kao i u građi tela.

U ispoljavanju molekula i gena kod živih bića, u cilju održanja života i reprodukcije, materija stiče sposobnosti reagovanja i ima ograničen vek.

Ispoljavanje naše vasiona počinje kompenzacijom 10-straničnog kvarka, na holografskim principima. Centrifugalnom silom i masom, on postiže ravnotežu na sedmoj ravni postojanja i rotira oko centra Kosmosa, a u svoju orbitu privlači mentalne arhetipove kvarkova po ravnima i same kvarkove.

Na sedmoj ravni postoji ogroman broj vasiona u procesu ispoljavanja. Pod uticajem sinergije svih sila, kvark se kompenzuje u disk, poput kosmičkog modula, a zatim dolazi do ispoljavanja planeta. Uporedo sa ovim, počinje i sinergetski proces ispoljavanja različitih formi bića po planetama.

Kosmička holografaska sinergija

Sinergija je proces stvaranja i ispoljavanja, kroz kombinovanje postojećih faktora, kao i kroz zakonitosti preslikavanja, akcija, reakcija i indukcija, gde se pored postojećeg, ispoljava i novo, koje čini celinu prožetu svešću.

Ove zakonitosti postoje na svim nivoima kosmičkog ispoljenja, uključujući i objektivni svet. U prostorno-vremenskom ambijentu svest opaža ispoljeno, istovremeno kombinacijom ispoljenog reaguje na to, i kreacijom stvara novo.

Ilustraciju može dati proces sinergije uma, njegov razvoj do svesti. Svaka materijalna čestica, prema složenosti, ima sposobnost memorije i stvaranja sila, polja i holografskih prenosa svesti (gravitacione sile i sl.).

Utiskivanje traga kretanja u kosmički etar, kvantna polja, u materiju itd. čini memoriju, koja je osnova svesnog uma. Sažimanje utisaka memorije, njihovom kombinacijom i reakcijom na njihovu sintezu, čini sinergiju uma.

Sinergija je dinamičko ispoljavanje apstraktnog plana više oblika svesti, uz ispoljavanje svega, i iskustvo objektivne, subjektivne i Apsolutne svesti. Sinergijom individualnog uma otvaraju se dimenzije kolektivne svesti, zatim logoidne svesti, a na analogan način i - kosmičke i Apsolutne svesti.

„Hologram“ je 3 D objekat nastao presekom magnetnih i laserskih zraka, gde svaka tačka ima informacije o celoj fotografiji: informacije zraka prenose se na svaki zrak drugog snopa, čime se površina svodi na tačku i obrnuto.

Božanska svest iste principe koristi u četvrtoj dimenziji prostor-vreme. Sve materijalne forme imaju svoja fizička polja i polja svesnih reagovanja, koja sinergetski reaguju, a kompenzuju se i sa drugim poljima u okruženju.

Ta svojstva imaju i subatomske čestice, atomi i molekuli. Kosmos i čovek holografski su preslikani na svaku ćeliju, čija genetska struktura odražava holografski princip čovekovog sklopa. Duhovne forme koje nemaju materiju, mogu imati različite sposobnosti reagovanja i razne nivoe umova i svesti.

Božanska iskra je holografski strukturirana tačka Apsolutne svesti koja je arhetip ljudske evolucije, sa zadatkom iskušavanja ukupne manifestacije. Božanska iskra je holografška tačka duhovnog čoveka, a on tačka logoidne svesti; logoidna svest je holografška tačka kosmičke i Apsolutne svesti:

Holografška interferencija odnosi se takođe i na zračenja uma i svesti: svaka tačka u jedinici ima ista svojstva kao i sama jedinica, svaka božanska iskra ima svojstva Apsoluta i mogućnost evolucije sve do Apsolutne svesti.

Čitav proces manifestacije u vasioni, čoveku i atomu, dešava se na način analogan kosmičkom ispoljavanju, kao i uz realizaciju istih sinergetskih principa kombinovanja postojećeg, da bi se ispoljilo novo i raznovrsno.

Sinergetski proces ispoljavanja - od Potencijala svesnosti i reagovanja, preko ideje kretanja i ispoljavanja Kosmosa, Apsolutne svesti i kosmičkih sila, do ispoljavanja materijalnih čestica, nazivamo procesom *involicije*.

Ispoljavanja objektivne svesti uz odraz objektivnog sveta, preko logoidne i kosmičke svesti, sve do Apsolutne svesti, naziva se procesom *evolucije*.

Sinergetski pristup odnosi se na ispoljavanja svesti i reagovanja kroz procese involucije - evolucije, počev od ispoljavanja sa Potencijalom svesti i reagovanja, a završavajući sa sintezom ispoljavanja u Apsolutnoj svesti.

Sve što se ispoljava u Kosmosu je promenljivo; jedino se sam kosmički modul, koji uslovljava sinergetsko ispoljavanje i tranziciju promena, može smatrati nepromenljivim, mada se i on menja sa završetkom evolucije.

Manifestacija nastaje ispoljavanjem dualnosti, a kretanje objekata samo je poseban vid ispoljavanja i života. Čovek jeste kompleksno delo Kosmosa, koje uz procese involucije i evolucije iskušava sve nivoe i forme svesnosti.

Poslednje stanje koje postiže čovekova evolucija jeste stanje holografške tačke Apsolutne svesnosti, koje je prva sinergetska tvorevina neispoljenih Potencijala apsolutne svesnosti odnosno Potencijala kosmičke inercije.

За синергетски приступ, Свемир је – *непостојање*. Свесност са реаговањем је активни, а свемирска инерција инертни принцип; вибрација је синергетско испољење прва два фактора, чиме се покреће синергетски ланац испољавања.

Синергетске законитости делују и у процесу спознаје. Код човека се може поћи од претходно спознатих идеја, које ум синергетски комбинује и ствара нову идеју, или пак интуитивно открива идеје које су у пољима свесности.

Космос се испољава на три глобална свесне нивоа, и то:

- 1) космички ниво - космичка свест, космичке силе, стрингови, материја
- 2) логоидно испољавање - испољавање васиона, планета и неорганског света
- 3) испољавање органског света, посебно човека са његовим умом

Кључни синергетски фактори су: космичка свест, логоидна свест и ум.

Инволуција се односи на процес у коме се свест заодева у омотаче (тела), уз трансмисију знања и снаге у облике. Ослобађаје ума и тела од омотача, као и трансмисија облика у знање, уз ослобађање енергије и материје, је: еволуција.

Инволуција је транзиција различитих облика свести, енергије и материје, уз неко уобличење у објективну форму, док процес еволуције врши транзицију свести из објективног и субјективног света до ума и - Апсолутне свести.

Окончањем процеса инволуције, Космос чини објективни одраз Апсолута, васиона логоса, а човек - ума. На крају еволуције човек ће се унифицирати у логоидну свест, васиона у космичку свест, а космичка у - Апсолутну свест.

Уз Апсолутну свест, као узрока еволуције до највиших степена свесности, постоји низ креативних бића која могу бити креатори синергетских процеса. Као матрица Апсолутне свести, Космос је холографски праузор за сва друга синергетска испољавања, попут васиона, логоидних свести и атома.

Човекова форма аналогна је Космосу, са божанском и слободном вољом, што омогућује еволуцију до јединства са Апсолутом. Човеково испољавање одвија се по истим принципима, са инверзијом у неким фазама испољавања.